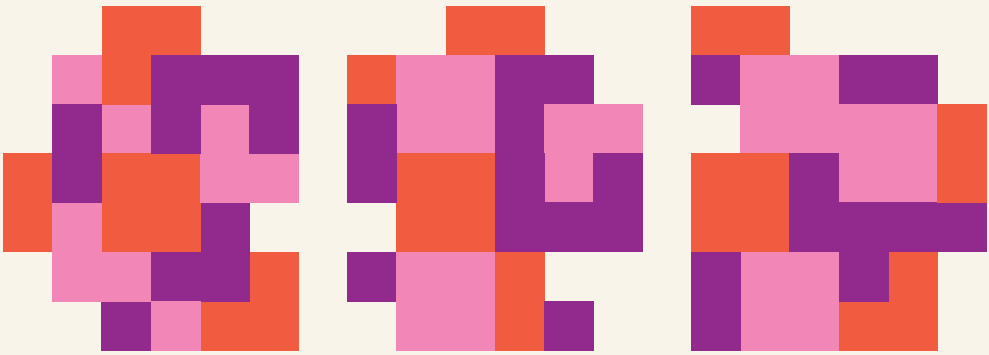
beyond disdance festival

Σημείωμα απο την επιμελήτρια του Φεστιβάλ Ελευθερία Σωκράτους

Αγαπητή αναγνώστρια αγαπητέ αναγνώστη, αγαπητ@ αναγνώστ@

Καθώς σας καλωσορίζουμε στην πέμπτη διοργάνωση του Beyond DisDance, συνηδητοποιούμαι όλο και περισσότερο πόσο απαραίτητα είναι τα συμπεριληπτικά και προσβάσιμα καλλιτεχνικά περιβάλλοντα, αλλά και πόσο δύσκολο εξακολουθεί να είναι να δημιουργηθούν και να διατηρηθούν στην Κύπρο.

Τα εμπόδια είναι βαθιά ριζωμένα στο καθημερινό μας περιβάλλον, στους θεσμούς, στα εκπαιδευτικά συστήματα, στους οικονομικούς περιορισμούς χρηματοδοτήσεων και στις πολιτιστικές πρακτικές του κράτους. Το δικαίωμα των ανάπηρων, κωφών και νευροδιαφορετικών ατόμων να συμμετέχουν στην πολιτιστική και δημόσια ζωή εξακολουθεί να αποτελεί κάτι που συχνά χρειάζεται να διεκδικηθεί μέσα απο την υπερπροσπάθεια μιας χούφτας ατόμων, αντί να διασφαλίζεται αυτονόητα.

Ακριβώς γι' αυτό έχουν σημασία διοργανώσεις όπως το Beyond DisDance. Το φεστιβάλ λειτουργεί σαν ένα μικρό καταφύγιο: ένας τόπος όπου διαφορετικά σώματα, μυαλά, εμπειρίες και τρόποι ύπαρξης μπορούν να συναντηθούν, να δημιουργήσουν, να εκφραστούν και να ανήκουν, χωρίς να χρειάζεται να συμμορφωθούν με προκαθορισμένα πρότυπα. Πέρα από αυτό, το φεστιβάλ προσφέρει μια πλατφόρμα ανάδειξης της πολλαπλότητας και της διαθεματικότητας της αναπηρίας μέσα από την τέχνη. Η επιμελητική κατεύθυνση του φεστιβάλ, επιδιώκει την δημιουργία διαλόγου και κριτικής επανεξέτασης των υφιστάμενων δομών αποκλεισμού, αναδεικνύοντας την προσβασιμότητα ως θεμελιώδες δικαίωμα και όχι ως περιστασιακή πράξη καλής θέλησης.

Το φετινό πρόγραμμα ξεδιπλώνεται σε δύο βασικούς χώρους: στο δημοτικό κέντρο τεχνών Λεμεσού - Αποθήκες Παπαδάκη, όπου από τις 27 Νοεμβρίου έως τις 6 Δεκεμβρίου θα φιλοξενηθεί το πρόγραμμα της εικαστικής έκθεσης, και στο Συνεργείο, όπου από τις 4 έως τις 6 Δεκεμβρίου θα παρουσιαστεί ένα τριήμερο πρόγραμμα παραστατικών έργων.

Μέσα από εικαστικές εγκαταστάσεις, παραστάσεις για παιδιά, καλλιτεχνικά επιτραπέζια παιχνίδια, βίντεο έργα, διαλέξεις-περφόρμανς, θέατρο, χορό, ομιλίες και εργαστήρια, η φετινή διοργάνωση φέρνει κοντά διεθνείς και τοπικές καλλιτεχνικές φωνές που διερευνούν την crip κουλτούρα και την αισθητική της πρόσβασης στις παραστατικές και εικαστικές τέχνες. Αυτό που συνδέει τα διαφορετικά έργα είναι η κοινή επιθυμία να αμφισβητήσουν ableist** αντιλήψεις, διεκδικώντας τον δικό τους χώρο, χρόνο, ρυθμό, τρόπους έκφρασης, καθώς και διαφορετικούς τρόπους παροχής πρόσβασης για το κοινό.

Ελπίζω αυτές οι μέρες να σας προσφέρουν την ευκαιρία να προσεγγίσετε την τέχνη μέσα από την crip οπτική που προτείνει το φεστιβάλ και, ίσως, να μεταφέρετε κάτι από αυτή τη προσέγγιση στον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνεστε και βιώνετε τον κόσμο γύρω σας

Με εκτίμηση,
Ελευθερία Σωκράτους

*Crip: όρος που έχει επανανοηματοδοτηθεί από τα ίδια τα ανάπηρα άτομα, αμφισβητεί τα κανονιστικά πρότυπα αναγνωρίζοντας την αξία της ποικιλομορφίας των σωμάτων, των μυαλών και των τρόπων ύπαρξης.

**Ableism (αναπηροφοβία ή ικανοτισμός): Διακρίσεις ή προκαταλήψεις απέναντι στα ανάπηρα άτομα, που βασίζονται στην αντίληψη ότι ο τρόπος ζωής των μη ανάπηρων ατόμων ορίζει το κανονικό.

Note by the Festival's curator Eleftheria Sokratous

Photo: ©Estelle Valente

Dear Reader,

As we welcome you to the fifth edition of Beyond DisDance, we are becoming aware of how crucial inclusive and accessible artistic environments are, but also of how challenging it remains to create and sustain them in Cyprus.

Barriers are deeply rooted in our everyday life, institutions, educational systems, funding limitations and cultural practices. The right for disabled, deaf and neurodiverse people, to participate in cultural and public life is still too often negotiated rather than guaranteed.

This is precisely why spaces like Beyond DisDance matter. The festival acts as a small shelter: a place where diverse bodies, minds, experiences and ways of being can meet, create, express themselves and belong without having to fit into predefined norms. Beyond that, the festival shapes a platform for highlighting the multiplicity and the intersectionality of disability through art. Its curatorial line aims to enable a dialogue and an opportunity to rethink existing structures of exclusion as well as frame accessibility as a fundamental right rather than an occasional gesture of goodwill.

This year's programme unfolds across two main venues: Limassol Municipal Arts Centre - Apothikes Papadaki which from 27 November - 6 December will be hosting the exhibition of visual art works and Synergeio which three days from 4–6 of December will be hosting a collection of performing art works. The programme also extends to the Limassol Municipal Dance Centre for a movement workshop, alongside an online discussion.

Bringing together international and local artistic voices, this edition features art installations, performances for children, artistic board games, video art, performance lectures, theatre, dance, and other types of interventions. Across these different forms and practices, artists explore radical care, crip culture, aesthetics of access and *crip-queer perspectives, challenging **ableism and normativity while claiming their own space, time, rhythm, ways of expression and approaches to audience access.

I hope these days will offer you a chance to experience art through a crip lens, and perhaps take something from it into the way you experience and engage with the world in you and around you.

Kind regards,
Eleftheria Sokratous

*"Crip: is a term reclaimed by disabled people that challenges ableist norms and celebrates diverse bodies, minds and ways of being.

Ableism: Discrimination or prejudice against disabled people, based on the belief that non-disabled ways of being are the norm.

27.11–6.12.2026

ΕΚΘΕΣΗ
EXHIBITION

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΧΝΩΝ ΛΕΜΕΣΟΥ - ΑΠΟΘΗΚΕΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗ
LIMASSOL MUNICIPAL ARTS CENTRE - APOTHIKES PAPADAKI

Saverio Cantoni
(and the Pizza Ensemble?)

Περφόρμανς- συνάντηση για φαγητό
Performance - food gathering

Παρασκευή
Friday
27.11.26

20:00
30’

EN & GR

Following Pizza and Movie Night? (2025), Saverio returns with a new score. Sound captions are painted onto pizza boxes, which they scroll through while reading aloud a text on silence and its political power. Together, audience and performers revise a script-in-progress and soundtrack, tracing the ripples sonic events leave behind. A pizza maker folds the captioned boxes and fills them with pizza fresh from the oven. Captions become something to share and eat from. With every mouth full, lipreading fails and conversation stalls: who is silenced, and who chooses silence? Pull up a chair. Listening is optional; appetite is not.

Saverio Cantoni is a white-passing, oral-Deaf artist and organizer based in Berlin. Situating their practice in sonics, from haptic experiences to assistive technologies, Saverio choreographs sound in several forms, mixing text, visuals, and the audible. In an ongoing exploration of the “aesthetics of access,” their practice uses multiple materials to offer audiences different entry points into the work. They treat chaos as a methodology for adaptive survival, misunderstanding and communication glitches as political material, and interdependence as the only way to exist, collaborate, and thrive as multitudes and messy communities. They are an orga member of the Sickness Affinity Group.

Μετά το «Pizza and Movie Night?» (2025), ο Σαβέριο επιστρέφει με μια νέα μουσική επένδυση. Λεζάντες ήχου είναι αποτυπωμένες πάνω σε κουτιά πίτσας, τα οποία οι συντελεστές ξεφυλλίζουν ενώ διαβάζουν δυνατά ένα κείμενο για τη σιωπή και την πολιτική της ισχύ. Το κοινό και οι ερμηνευτές επεξεργάζονται από κοινού ένα σενάριο υπό διαμόρφωση και ένα ηχητικό τοπίο, ιχνηλατώντας τα απόνερα που αφήνουν πίσω τους οι ηχητικές πράξεις. Ένας πιτσαδόρος διπλώνει τα κουτιά με τις λεζάντες και τα γεμίζει με πίτσα, που μόλις βγήκε από τον φούρνο. Οι λεζάντες μετατρέπονται σε κάτι που μοιράζεσαι και από το οποίο τρως. Με κάθε μπουκιά, η ανάγνωση των χειλιών καθίσταται αδύνατη και η συζήτηση διακόπτεται: ποιος εξαναγκάζεται σε σιωπή και ποιος επιλέγει τη σιωπή; Τραβήξτε μια καρέκλα. Η ακρόαση είναι προαιρετική· η όρεξη, όχι.

Ο Σαβέριο Καντόνι είναι καλλιτέχνης και διοργανωτής με έδρα το Βερολίνο, ο οποίος είναι κωφός που χρησιμοποιεί τον προφορικό λόγο και φαινοτυπικά λευκό άτομο. Τοποθετώντας την πρακτική του στο πεδίο του ήχου —από τις απτικές εμπειρίες έως τις υποστηρικτικές τεχνολογίες— ο Σαβέριο χορογραφεί τον ήχο σε διάφορες μορφές, συνδυάζοντας κείμενο, οπτικά στοιχεία και ακουστικά ερεθίσματα. Στο πλαίσιο μιας διαρκούς διερεύνησης της «αισθητικής της πρόσβασης», η πρακτική του αξιοποιεί ποικίλα υλικά, προσφέροντας στο κοινό διαφορετικές διόδους κατανόησης του έργου. Αντιμετωπίζει το χάος ως μεθοδολογία για μια προσαρμοστική επιβίωση, τις παρεξηγήσεις και τις δυσλειτουργίες στην επικοινωνία ως πολιτικό υλικό, και την αλληλεξάρτηση ως τον μοναδικό τρόπο ύπαρξης, συνεργασίας και ευημερίας για πλήθη ανθρώπων και κοινότητες που χαρακτηρίζονται από την πολυπλοκότητα και την αταξία. Είναι μέλος της οργανωτικής ομάδας της Sickness Affinity Group.

OBSTACLE SENSE, OR, A NEUROSCIENTIST TOLD ME THAT DEAFIES CAN'T ECHOLOCATE

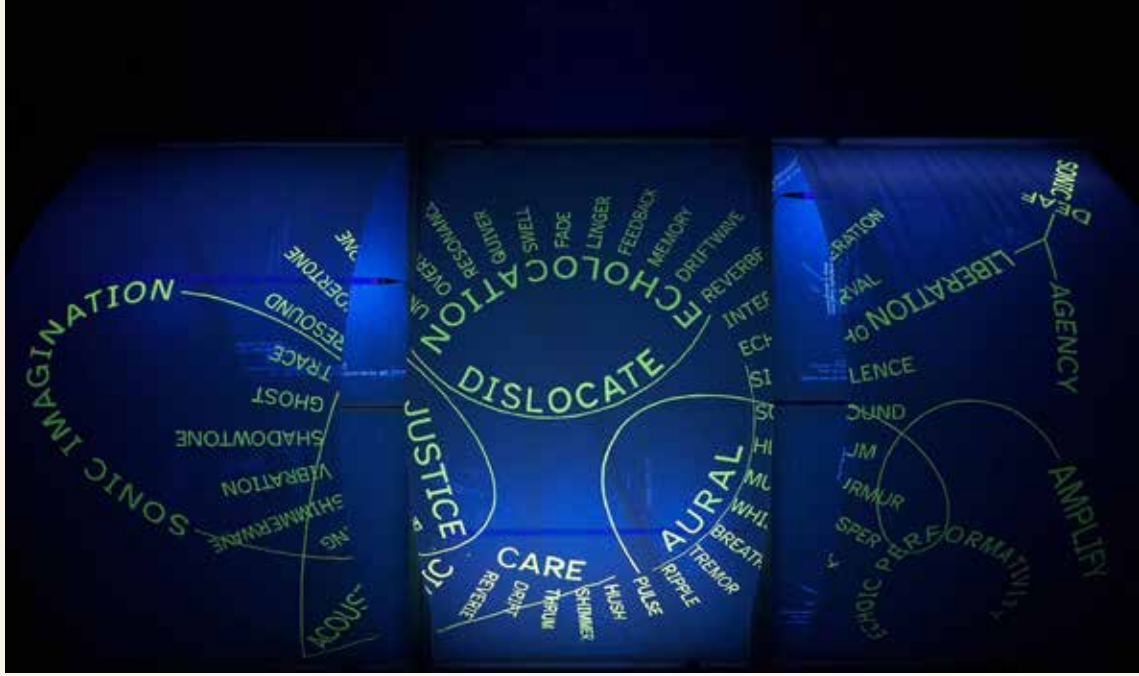
Saverio Cantoni

Ηχητική εγκατάσταση
Sound Installation

20'

EN

Γλώσσα: ήχος, μουσική, γραπτή Αγγλική
Language: sound, music, written English

Ο ηχοεντοπισμός είναι μια βιολογική διαδικασία, γνωστή από τη χρήση της από ορισμένα ζώα, όπως οι νυχτερίδες ή οι φάλαινες, προκειμένου να αντιλαμβάνονται το περιβάλλον τους: εκπέμπουν ήχους και ερμηνεύουν την ηχώ που επιστρέφει, γεγονός που τους επιτρέπει να εντοπίζουν αντικείμενα, να πλοηγούνται και να επικοινωνούν με άλλα όντα. Αντίστοιχα, οι άνθρωποι διαθέτουν —και μπορούν να καλλιεργήσουν— την ικανότητα να ερμηνεύουν τα ηχητικά κύματα που αντανακλώνται από κοντινά αντικείμενα, προσδιορίζοντας με ακρίβεια τη θέση, το μέγεθος και την πυκνότητά τους. Η ηχητική εγκατάσταση του Saverio Cantoni με επτά κανάλια—που αποτελείται από έξι ηχεία τοποθετημένα σε εξαγωνική διάταξη στον χώρο και ένα LED πάνελ με υπότιτλους, το οποίο συνιστά το έβδομο «κανάλι»— προσομοιώνει και διερευνά την έννοια της χωρικής ακοής, η οποία αποτελεί τη βάση του ηχοεντοπισμού. Η παραδοχή που αναφέρεται στον τίτλο —ότι τα κωφά άτομα δεν μπορούν να κάνουν χρήση του ηχοεντοπισμού (μια ικανότητα που, στα πρώτα στάδια της επιστημονικής έρευνας, αποκαλούνταν «αίσθηση εμποδίων»)— αμφισβητείται εδώ μέσα από μια προσέγγιση του ήχου ως βιωμένης εμπειρίας: μιας εμπειρίας χωρικής, απτικής, οπτικής ή εντελώς διαφορετικής φύσης.

Echolocation is a biological process, famously used by some animals like bats or whales, to perceive their surroundings by emitting sounds and interpreting the returning echoes, allowing them to locate objects, navigate, and connect with others. Similarly, humans have and can train the ability to interpret the sound waves reflected by nearby objects, accurately identifying their location, size and density. Saverio Cantoni's 7-channel sound installation – six speakers installed in a hexagonal pattern across the room, and one LED panel with closed captions forming the 7th channel – emulates and speculates on the concept of spatial hearing that lies at the basis of echolocation. The assumption quoted in the title, that D/deafpeople cannot echolocate – an ability that in the early years of scientific research on echolocation was termed "obstacle sense" – is confronted here with an under-standing of embodied sound as a spatial, haptic, visual or entirely other experience.
Read My Lips (they're Full)

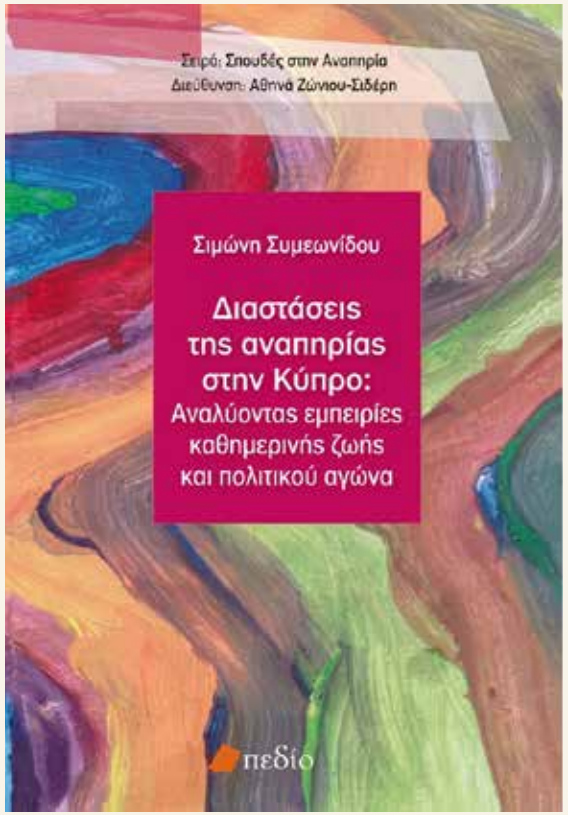
Το αναπηρικό κίνημα της Κύπρου ως φορέας αντίστασης
The disability movement in Cyprus as an agent of resistance

Simoni Symeonidou

Ομιλία (με παρουσίαση)
Speech (with presentation)

Σάββατο Saturday 28.11.26	11:00 60’	15+

Γλώσσα: Ελληνικά με διερμηνεία στην κυπριακή νοηματική γλώσσα
Language: Greek with Sing Language Interpretation in Greek- Cypriot

Η ομιλία θα αναδείξει την ιστορία του αναπηρικού κινήματος στην Κύπρο, εστιάζοντας στις μορφές οργάνωσης, τις συλλογικές διεκδικήσεις, τις εσωτερικές διαφωνίες και τις προτεραιότητες των ανθρώπων που το διαμόρφωσαν, μέσα στις ιδιαίτερες πολιτικές, ιστορικές, πολιτισμικές και οικονομικές συνθήκες της Κύπρου. Μέσα από το έργο ανάπηρων καλλιτεχνών και ακτιβιστών, θα εξετάσει το κίνημα ως χώρο πολιτικής δράσης, συλλογικής διεκδίκησης και αντίστασης. Παράλληλα, θα συζητήσει τον σημερινό του ρόλο απέναντι στην κυριαρχία της εξιδανικευμένης κανονικότητας σε διαφορετικές εκφάνσεις της καθημερινής ζωής, αλλά και στη νομοθεσία και την υποκατάσταση των δικαιωμάτων από διαχωριστικές και μισαναπηρικές πρακτικές.

Η Σιμώνη Συμεωνίδου είναι αναπληρώτρια καθηγήτρια Ενιαίας Εκπαίδευσης στο Τμήμα Επιστημών της Αγωγής του Πανεπιστημίου Κύπρου. Έχει σπουδάσει στα Πανεπιστήμια Κύπρου, Manchester και Cambridge. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα περιλαμβάνουν την ιστορία, πολιτική και πρακτική της ενιαίας εκπαίδευσης, την ανάπτυξη αντι-καταπιεστικών προσεγγίσεων, την επαγγελματική μάθηση εκπαιδευτικών και την έρευνα για θέματα αναπηρίας, με ιδιαίτερη έμφαση στον αγώνα των ατόμων με αναπηρία μέσα από το αναπηρικό κίνημα. Έχει δημοσιεύσει εκτενώς σε διεθνή ακαδημαϊκά περιοδικά και βιβλία, ενώ είναι συγγραφέας τριών βιβλίων, εκ των οποίων το ένα αφορά το αναπηρικό κίνημα της Κύπρου. Είναι επιστημονική υπεύθυνη του ερευνητικού προγράμματος «Ψηφίδες Γνώσης».

The speech will explore the history of the disability movement in Cyprus, focusing on its forms of organisation, collective claims and struggles, internal disagreements, and the priorities of the people who shaped it, within the island’s particular political, historical, cultural and economic contexts. Drawing on the work of disabled artists and activists, it will examine the movement as a space of political action, collective struggle and resistance. It will also consider the movement’s role today in challenging the dominance of idealised notions of normality across different aspects of everyday life and legislation, as well as the replacement of rights-based approaches with segregating and disabling practices.

Simoni Symeonidou is Associate Professor of Inclusive Education in the Department of Education at the University of Cyprus. She studied at the Universities of Cyprus, Manchester and Cambridge. Her research interests include the history, policy and practice of inclusive education, the development of anti-oppressive approaches, teacher professional learning, and disability studies, with a particular focus on the struggles of people with disability within the disability movement. She has published extensively in international academic journals and books and is the author of three books, one of which focuses on the disability movement in Cyprus. She is the scientific co-ordinator of the research project “Tesserae of Knowledge”.

Cards Against Neurotypicality

Jay Afrisando
with contributions from
Terry Perdanawati and
Simoné Goldschmidt-Lechner

Παιχνίδι με κάρτες
Card game

12+

Γλώσσα: Αγγλικά και Ελληνικά
Language: English and Greek

Με τη στηριξή του
Ινστιτούτου Γκαίτε Κύπρου
With the support of
Goethe Institute Cyprus

Credits:
Concept and Game Design: Jay Afrisando
With contributions from: Terry Perdanawati & Simoné Goldschmidt-Lechner
Graphic Designer: Juan Constantine Elang Perkasa
This project was created during Jay Afrisando's DAAD Artists-in-Berlin residency 2024-25
*The Greek version of this work is translated by Eleftheria Sokratus from the English version

Συντελεστές:
Σύλληψη και σχεδιασμός παιχνιδιού: Τζέι Αφρισάντο
Με τη συμβολή των Τέρυ Περνταναβάτι και Σιμόν Γκολντσμιτ-Λέχνερ
Γραφίστας: Ζουάν Κονσταντίν Ηλάνγκ Περκάσα
Το έργο αυτό δημιουργήθηκε κατά τη διάρκεια της φιλοξενίας του Τζέι Αφρισάντο στο πρόγραμμα DAAD Artists-in-Berlin (2024-25)
*Η ελληνική εκδοχή του έργου αποτελεί μετάφραση της αγγλικής έκδοσης από την Ελευθερία Σωκράτους.

Για τα νευροδιαφορετικά σώματα-μυαλά, η επικοινωνία μπορεί να είναι μη γραμμική, μη λεκτική και πολυαισθητηριακή. Ζητήματα που αφορούν την προσοχή και την ακοή μπορούν επίσης να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο κατά την επικοινωνία — κάτι που ενδέχεται να δυσκολεύονται να κατανοήσουν τα νευροτυπικά άτομα. Μέσω του «Cards Against Neurotypicality», οι συμμετέχοντες καλούνται να βιώσουν πώς είναι η επικοινωνία μέσα από μια νευροδιαφορετική οπτική. Εμπνευσμένο από το «Cards Against Humanity», αυτό το παιχνίδι καρτών προσκαλεί δύο έως τρεις παίκτες να εξερευνήσουν διάφορες, εναλλακτικές μορφές επικοινωνίας. Όπως ακριβώς και το πρωτότυπο παιχνίδι στο οποίο βασίστηκε, ο τίτλος λειτουργεί ως μια χιουμοριστική κριτική της νευροτυπικής συμπεριφοράς.

For neurodivergent bodyminds, communication can be nonlinear, nonverbal, and multisensory. Attention and auditory issues can also play significant parts during communication, which neurotypical people can find difficult to understand. Through "Cards Against Neurotypicality," people are invited to experience what communication feels like from neurodivergent perspectives. Inspired by "Cards Against Humanity," this card game invites two to three players to experience a variety of divergent forms of communication. Just like the original game that inspired this work, the title serves as a humorous critique of neurotypical behavior.

Ramps and Slides: Finishing a Project

Jay Afrisando
with contributions from
Terry Perdanawati and
Simoné Goldschmidt-Lechner

Επιτραπέζιο παιχνίδι
Board game

5+

Γλώσσα: Αγγλικά
Language: English

Με τη στηριξή του
Ινστιτούτου Γκαίτε Κύπρου
With the support of
Goethe Institute Cyprus

Credits:
Concept and game design: Jay Afrisando
With contributions from: Terry Perdanawati & Simoné Goldschmidt-Lechner
Graphic designer: Juan Constantine Elang Perkasa
This project was created during Jay Afrisando's DAAD Artists-in-Berlin residency 2024-25.
*The Greek version of this work is translated by Eleftheria Sokratus from the English version

For neurodivergent bodyminds, finishing a project can be a daunting task. Their bodyminds work differently, and their biological clocks work against 'normative' time. Through "Ramps and Slides: Finishing a Project," you are invited to experience what finishing a project feels like from the perspectives of neurodivergent people. Inspired by "Snakes and Ladders," this game invites two to four players to experience the ups and downs of being a neurodivergent person. "Ramp" and "slide," as used in the board game, serve as alternatives to "snake" and "ladder" to promote language and design that are more inclusive of disabled people.

Συντελεστές:
Σύλληψη και σχεδιασμός παιχνιδιού: Τζέι Αφρισάντο
Με τη συμβολή των Τέρυ Περνταναβάτι και Σιμόν Γκόλντσμιτ-Λέχνερ
Γραφίστας: Ζουάν Κονσταντίν Ηλάνγκ Περκάσα
Το έργο αυτό δημιουργήθηκε κατά τη διάρκεια της φιλοξενίας του Τζέι Αφρισάντο στο πρόγραμμα DAAD Artists-in-Berlin (2024-25)
*Η ελληνική εκδοχή του έργου αποτελεί μετάφραση της αγγλικής έκδοσης από την Ελευθερία Σωκράτους

Για τα νευροδιαφορετικά άτομα, η ολοκλήρωση ενός έργου μπορεί να αποτελεί μια εξαιρετικά δύσκολη πρόκληση. Ο τρόπος λειτουργίας τους διαφέρει, ενώ τα βιολογικά τους ρολόγια κινούνται σε ρυθμούς διαφορετικούς από τον «κανονιστικό» χρόνο. Μέσα από το παιχνίδι «Ράμπες και Τσουλήθρες: Ολοκληρώνοντας ένα Έργο» («Ramps and Slides: Finishing a Project»), καλείστε να βιώσετε την εμπειρία της ολοκλήρωσης ενός έργου μέσα από την οπτική των νευροδιαφορετικών ατόμων. Εμπνευσμένο από το κλασικό παιχνίδι «Φιδάκια και Σκάλες» («Snakes and Ladders»), το παιχνίδι αυτό προσκαλεί δύο έως τέσσερις παίκτες να ζήσουν τα σκαμπανεβάσματα της καθημερινότητας ενός νευροδιαφορετικού ατόμου. Οι όροι «ράμπα» και «τσουλήθρα» —όπως χρησιμοποιούνται στο επιτραπέζιο— αντικαθιστούν το «φίδι» και τη «σκάλα», προωθώντας μια γλώσσα και έναν σχεδιασμό που είναι πιο συμπεριληπτικά απέναντι στα ανάπηρα άτομα.

Music ~~im~~Possible

Jay Afrisando
with contributions from Alexis Bacon, Gaia Martino, hany tea, Kandis Friesen, M.D., MINQ, RC Taube, Rory Mason, Saverio Cantoni and Terry Perdanawati

Εξώφυλλα βινυλίου χωρίς τους δίσκους
Vinyl covers without the actual vinyl discs

12+

Γλώσσα: Αγγλικά
Language: English

Με τη στηριξή του Ινστιτούτου Γκαίτε Κύπρου
With the support of Goethe Institute Cyprus

Συντελεστές:
Υπότιτλοι ήχου: Αλέξης Μπέικον, Γαία Μαρτίνο, χάνι τι, Κάντις Φρίεσεν, M.D., MINQ, RC Taube, Ρόρυ Μέισον, Σαβέριο Καντόνι, και Τέρυ Περνταναβάτι
Σύλληψη εργαστηρίου και σχεδιασμός εγκατάστασης: Τζέι Αφρισάντο
Το έργο αυτό δημιουργήθηκε κατά τη διάρκεια της φιλοξενίας του Τζέι Αφρισάντο στο πρόγραμμα DAAD Artists-in-Berlin (2024-25)
*Η ελληνική εκδοχή του έργου αποτελεί μετάφραση της αγγλικής έκδοσης από την Ελευθερία Σωκράτους

Το «Music imPossible» παρουσιάζει μουσική που είναι (σχεδόν) αδύνατο να δημιουργηθεί ή να υπάρξει στον εξωτερικό κόσμο, αλλά καθίσταται δυνατή εντός του πεδίου της φαντασίας μέσω της χρήσης περιγραφικών κειμένων (captioning). Το έργο αυτό στοχεύει να καταδείξει ότι η φαντασιακή μουσική είναι εξίσου πραγματική με τον ακουστικό κόσμο, επαναφέροντας τη μουσική στο επίκεντρο του «σώματος-νου» (bodymind). Η διαδικασία της περιγραφικής αποτύπωσης αναδεικνύει επίσης την προσβασιμότητα της καλλιτεχνικής δημιουργίας, αμφισβητώντας την αντίληψη ότι απαιτούνται άρτιες τεχνικές και καλλιτεχνικές δεξιότητες για τη μουσική παραγωγή. Το εξώφυλλο δίσκου βινυλίου —το οποίο συνοδεύεται από περιγραφικό κείμενο, αλλά στερείται του ίδιου του δίσκου— εικονογραφεί αυτή τη θέση: η μουσική μπορεί να υπάρξει και χωρίς τον φυσικό ήχο. Το έργο δημιουργήθηκε από 10 άτομα με ποικίλα χαρακτηριστικά «σώματος-νου» και διαφορετικά επαγγελματικά υπόβαθρα, στο πλαίσιο μιας άσκησης για το εργαστήριο «Το κείμενο ως μέσο ακουστικής επικοινωνίας» («Text as Medium for Aural Communication»), το οποίο διοργανώθηκε το 2025 από το Refuge Worldwide, με έδρα το Βερολίνο.

Credits:
Sound Captions: Alexis Bacon, Gaia Martino, hany tea, Kandis Friesen, M.D., MINQ, RC Taube, Rory Mason, Saverio Cantoni, Terry Perdanawati
Workshop Concept and Installation Design: Jay Afrisando
This project was created during Jay Afrisando's DAAD Artists-in-Berlin residency 2024-25.
*The Greek version of this work is translated by Eleftheria Sokratus from the English version.

"Music ~~im~~Possible" exhibits music that is (almost) impossible to create or happen in the external world, but possible within the realm of imagination through captioning. This project aims to demonstrate that imagined music is as real as the acoustical world, (re)centering music within the bodymind. The captioning activity also highlights the accessibility of artistry, challenging the idea of needing perfect instrumental and artistic skills in music-making. The captioned vinyl cover without the actual vinyl disc illustrates this point: music can exist without the physical sound. This work was created by 10 people with diverse bodymind characteristics and professional backgrounds who participated in one of the assignments in the "Text as Medium for Aural Communication" workshop hosted by Berlin-based Refuge Worldwide in 2025.

Ακουστική ποικιλομορφία, αναπηρία και αποαποικιοποίηση
Aural diversity, disability, and decolonization

Jay Afrisando

Παρουσιάση/Συζήτηση
Prentation/Discussion

Σάββατο
Saturday
5.12.2026

11:00

12+

Γλώσσα: Αγγλικά
Language: English

Με τη στηριξή του
Ινστιτούτου Γκαίτε Κύπρου
With the support of
Goethe Institute Cyprus

Συχνά, η προσβασιμότητα αντιμετωπίζεται ως ζήτημα δευτερεύουσας σημασίας στη δημιουργική διαδικασία. Τι θα γινόταν αν την εντάσσαμε εξαρχής, αντιμετωπίζοντάς την ως αναπόσπαστο μέρος του έργου τέχνης; Πώς διαμορφώνεται ο κόσμος όταν η προσβασιμότητα νοείται ως καλλιτεχνικός πόρος; Σε αυτή την ομιλία, ο Jay Afrisando θα παρουσιάσει την καλλιτεχνική του πρακτική —η οποία εστιάζει στην ακουστική ποικιλομορφία, την αναπηρία και την αποαποικιοποίηση— και θα εξηγήσει πώς ενσωματώνει την προσβασιμότητα όχι απλώς ως λειτουργικό στοιχείο, αλλά ως κάτι πολύ περισσότερο. Ως αποτέλεσμα, τα έργα του όχι μόνο υπερβαίνουν τις μονοδιάστατες αισθητηριακές εμπειρίες και τα συμβατικά καλλιτεχνικά πεδία, αλλά αποτελούν και μια ουσιαστική μορφή διεκδίκησης, θέτοντας στο επίκεντρο ακροατές και δημιουργούς που ιστορικά έχουν βρεθεί στο περιθώριο.

Ο Jay Afrisando είναι νευροδιαφορετικός καλλιτέχνης, ερευνητής, εκπαιδευτικός και επιμελητής. Το έργο του διερευνά πώς η ακουστική ποικιλομορφία θεμελιώνει τις πραγματικότητες της κατανόησής μας για τη μουσική, τον ήχο και την ακοή/ακρόαση, ενώ παράλληλα δημιουργεί περιβάλλοντα ενσυναίσθησης μέσω της συνεργασίας και μιας πολυαισθητηριακής, αντι-πειθαρχικής πρακτικής. Η δουλειά του εκφράζεται μέσα από το μουσικό θέατρο, τον κινηματογράφο, τις εικαστικές εγκαταστάσεις, την ευφυή αφηγηματική τέχνη και άλλες εμπειρίες που υπερβαίνουν τα παραδοσιακά είδη. Πρόσφατα επιμελήθηκε την έκθεση *Menaut Waktu. Merekam Jejak.* («Υφαίνοντας τον Χρόνο. Αρχειοθετώντας Ίχνη») —μια πρωτοβουλία που συνδυάζει αρχειακό και αντι-αρχειακό χαρακτήρα— σε συνεργασία με τους φορείς Ba(WA)yang Production, Teater Braille, SAPDA και Sedikit Terlibat, ενώ παράλληλα υλοποίησε τη νέα εκδοχή του έργου *[opera captions]* με την ομάδα An Opera Theatre. Αυτή την περίοδο κατέχει τη θέση του Επίκουρου Καθηγητή Μουσικής στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια, στη Σάντα Κρουζ.

Often, access is treated as an afterthought in the creative process. What if we incorporate it from the start and treat it as part of the artwork? How does the world emerge when access is considered an artistic resource? In this talk, Jay Afrisando will share his artistic practice focusing on aural diversity, disability, and decolonization, and how it incorporates access as more than just a functional element. As a result, the artworks not only transcend singular sensory experiences and conventional disciplines, but also carry meaningful advocacy by centering historically marginalized listeners and makers.

Jay Afrisando is a neurodivergent artist, researcher, educator, and curator. His work investigates how aural diversity grounds the realities of our understanding of music, sound, and hearing-listening, and builds empathetic environments through collaboration and multisensory, antidisciplinary practice. His work manifests in music-theater, film, installation, witty storytelling, and other genre-bending experiences. He recently curated the archival-counterarchival exhibition, *Menaut Waktu. Merekam Jejak.* (*Threading Time. Archiving Traces.*) with Ba(WA)yang Production, Teater Braille, SAPDA, and Sedikit Terlibat, and produced the new iteration of *[opera captions]* with An Opera Theatre. Currently an Assistant Professor of Music at the University of California, Santa Cruz.

Ποιανού τη φωνή ακούς;
Whose voice is it?

Maria Vlachou

Χορός
Θα ακολουθήσει συζήτηση
Dance
Followed by a discussion

Κυριακή
Sunday
6.12.26

16:30
20'

15+

Γλώσσα: Ελληνικά
Language: Greek

Προειδοποιήσεις ευαίσθητου περιεχομένου: Περιέχει λεκτική βία
Trigger warnings: Contains verbal abuse

Συντελεστές:
Χορογράφος: Βλάχου Μαρία
Υποστήριξη/mentoring: Μέντη Μέγα
Συμμετέχουν: Μαρίνα Δημητρίου, Μυριάνθη Παναγιώτου, Κώστας Χαραλάμπους, Μαίρη Κάθριν Χριστοδούλου

Η performance «Ποιανού τη φωνή ακούς;» διερευνά τα όρια ανάμεσα στην εποικοδομητική κριτική και τη λεκτική βία. Στα πλαίσια μιας χορογραφικής παρτιτούρας εξελίσσεται ένας διάλογος ανάμεσα στον λόγο και το σώμα, επιχειρώντας να αποτυπώσει τη στιγμή που η σκληρότητα της κριτικής αφομοιώνεται και μεταμορφώνεται σε εσωτερική φωνή. Εκθέτει τον ρόλο της αυταρχικής χορευτικής αυθεντίας για να φωτίσει έναν κύκλο: "πόσο εύκολα η φωνή που αναγκαζόμαστε να ακούμε γίνεται τελικά η γλώσσα που μιλάμε". Μια σωματική αντιπαράθεση με το τραύμα, που αναρωτιέται αν ένα σώμα μπορεί να είναι αληθινά δημιουργικό όσο παραμένει εγκλωβισμένο σε ένα σύστημα προβολών.

Η Μαρία Βλάχου ζει και εργάζεται στην Αθήνα ως χορεύτρια, δασκάλα χορού και pilates. Ξεκίνησε να ασχολείται με το χορό από μικρή ηλικία και το 2018 έλαβε το δίπλωμα χορευτών και χοροδιδασκάλων από το Υπουργείο Πολιτισμού. Παράλληλα, έκανε το MSc της στη Βιολογία στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και έλαβε την πιστοποίηση Pilates instructor της BASI Pilates. Ως χορεύτρια συνεργάζεται σταθερά από το 2016 με την ομάδα χορού "A priori", ενώ συμμετέχει ανεξάρτητα και σε projects άλλων χορογράφων, όπως η Στέλλα Δημητρακοπούλου. Η πρώτη της επαφή με τη χορογραφική δημιουργία και τη συμπερίληψη ήρθε το 2023, με το ετήσιο συμπεριληπτικό εργαστήρι χορογραφίας "Making and unmaking dances" της Μέντης Μέγα στο ISON Dance Theatre. Στα πλαίσια του εργαστηρίου άρχισε να εξερευνά τη χρήση του γραπτού και προφορικού λόγου στη χορογραφική έρευνα, καταλήγοντας στη δημιουργία της χορογραφίας "Ποιανού τη φωνή ακούς;" (Whose voice is it?). Αργότερα, στα πλαίσια ενός ερευνητικού mentored residency, συνεργάστηκε με άλλους τρεις καλλιτέχνες γύρω από το δίπολο "In & Out", με εργαλεία την αυτόματη γραφή, τον προφορικό λόγο και το instant composition. Το 2025 συμμετείχε στο πρόγραμμα Erasmus+ Social and Ecological Engagement through Dance (SEED), όπου και ανέπτυξε το εργαστήριο με τίτλο "Tough love is..." βασισμένο στη δική της χορογραφική πρακτική.

Credits:
Choreographer: Vlachou Maria
Support/mentoring: Menti Mega
Participants: Marina Demetriou, Myrianthi Panagiotou, Kostas Charalampous, Mary Katherine Christodoulou

The performance "Whose voice is it?" explores the boundaries between constructive criticism and verbal violence. Within the framework of a choreographic score, a dialogue unfolds between the spoken word and the moving body, attempting to capture the exact moment the harshness of criticism is absorbed and transformed into an internal voice. It exposes the role of the authoritarian dance figure to illuminate a profound cycle: how easily the voice we are forced to hear becomes, ultimately, the language we speak. It stands as a physical confrontation with trauma, questioning whether a body can ever be truly creative while remaining trapped within a system of projections.

Maria Vlachou lives and works in Athens as a dancer, dance teacher, and Pilates instructor. She started dancing at a very young age and received her professional dancer and dance teacher diploma from the Greek Ministry of Culture in 2018. Along the way, she also earned an MSc in Biology from the University of Ioannina and got certified as a Pilates instructor by BASI Pilates. As a dancer, she has been collaborating steadily with the "A priori" dance company since 2016, while also working independently on projects with other choreographers, like Stella Dimitrakopoulou. Her first real dive into choreography and inclusive dance came in 2023 through "Making and unmaking dances", an annual inclusive workshop by Mendi Mega at the ISON Dance Theatre. It was there that she started experimenting with text—both written and spoken—in her choreographic research, which led to her piece "Whose voice is it?" (Ποιανού τη φωνή ακούς;). Later on, during a mentored research residency, she teamed up with three other artists to explore the idea of "In & Out" using automatic writing, spoken word, and instant composition. In 2025, she took part in the Erasmus+ program Social and Ecological Engagement through Dance (SEED), where she developed her own workshop titled "Tough love is..." based on her personal choreographic practice.

Cold Ride, 2026

Jenni-Juulia Wallinheimo-Heimonen

Βίντεο-κολλαζ παραστάσεων και γλυπτών της καλλιτέχνις
Video collages of performances and sculptures of the artist

4’ 49″

AD CC EN

Credits:
Script, film, edit and performance: Jenni-Juulia Wallinheimo-Heimonen
Demonstration camera: Eero Yli-Vakkuri, Jussi Koitela, Charlotta Boucht
Music: Tiisu

Winter performances with an iron and a radiator. Heat is a psychological and political metaphor: who is entitled to warmth in society and during global crises?

Jenni-Juulia Wallinheimo-Heimonen (b. 1974) is an Artist Professor in Multidisciplinary Art (2025-2029) and a disability activist. In 2024 she represented Finland in the Venice Biennale. In 2019 she received the Finnish State Prize for Multidisciplinary Art and in 2018 her short film about care robotics won Best Screenplay at the Pisa Robotic Film Festival. In 2026 she took part in the E75 Art Bus tour from Siteía to the Arctic Ocean as part of the Oulu European Capital of Culture. Her work spans from installation, sculpture, media art and performance to disability activism. She has osteogenesis imperfecta as a piquant characteristic.

Συντελεστές:
Κείμενο, κινηματογράφηση, μοντάζ και ερμηνεία: Γιέννη-Γιούλια Βαλινχέιμο-Χέιμονεν
Κάμερα επίδειξης: Έερο Ούλι-Βακούρι, Γιούσι Κόιτελα, Σαρλότα Μπούχτ
Μουσική: Τίισου

Χειμερινές περφόρμανς με ένα σίδερο ρούχων και ένα καλοριφέρ. Η θερμότητα αποτελεί μια ψυχολογική και πολιτική μεταφορά: ποιά άτομα δικαιούνται τη ζεστασιά μέσα στην κοινωνία και κατά τη διάρκεια παγκόσμιων κρίσεων;

Η Γιέννη-Γιούλια Βαλινχέιμο-Χέιμονεν (γεν. 1974) είναι Καλλιτέχνιδα και Καθηγήτρια διεπιστημονικών τεχνών (2025-2029), και ακτιβίστρια στα αναπηρικά θέματα. Το 2024 εκπροσώπησε την Φινλανδία στην Μπιενάλε Βενετίας, το 2019 βραβεύτηκε με το Φινλανδικό Κρατικό Βραβείο Διεπιστημονικής Τέχνης, και το 2018 η ταινία μικρού μήκους της για την φροντίδα μέσω ρομποτικών μέσων κέρδισε τον τίτλο του καλύτερου σεναρίου στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ρομποτικής της Πίζας. Το 2016 συμμετείχε στο E75Bus tour from Siteía to the Arctic Ocean, στα πλαίσια της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας του Οούλου. Το έργο της εκτείνεται σε εγκαταστάσεις, γλυπτική, σύγχρονα μέσα και περφόρμανς, εως ακτιβισμό στις θεματικές της αναπηρίας. Έχει ατελή οστεογένεση ως ιδιαίτερο χαρακτηριστικό.

Alternative Way of Being Human, 2019

Jenni-Juulia Wallinheimo-Heimonen

Βίντεο-κολλαζ παραστάσεων και γλυπτών της καλλιτέχνις
Video collages of performances and sculptures of the artist

7’ 10″

AD CC EN

Συντελεστές:
Ταινία, μοντάζ και σενάριο: Γιέννη-Γιούλια Βαλινχέιμο-Χέιμονεν
Βοηθητικές κάμερες: Ρίτα Σκίτ, Μάτι Χάιμονεν
Ακουστική περιγραφή: Άνου Άαλτονεν και Χέικι Έκολα

Credits:
Film, edit and screenplay: Jenni-Juulia Wallinheimo-Heimonen
Assisting cameras: Riitta Skytt, Matti Heimonen
Audio description: Anu Aaltonen and Heikki Ekola

Σε αυτό το ντοκιμαντέρ, μεταχειρισμένα βοηθητικά μέσα αποκτούν μια δεύτερη ζωή για έναν Φινλανδό παθιασμένο γλύπτη και ακτιβιστή για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία.

Used assistive devices take on second lives in this documentary about a passionate sculptor and disability activist from Finland.

The Fox who tricked the Superintelligence & other stories
Η Αλεπού που ξεγέλασε την Υπερνοημοσύνη & άλλες ιστορίες

Alexia Achilleos

Παιχνίδι με κάρτες, συλλογή ιστοριών που δημιουργούνται ομαδικά
Card game, collection of collaboratively created stories

Παρασκευή
Friday
4.12.26

15+

Γλώσσα: Ελληνικά, Αγγλικά
Language: Greek, English

Προειδοποιήσεις ευαίσθητου περιεχομένου: Το παιχνίδι μπορεί να αναφερθεί σε θεματικές καταπίεσης και κλιματικής κατάρρευσης
Trigger warnings: The game can feature themes of oppression and climate collapse

Συντελεστές:
Ομάδα Ελέγχου Προσβασιμότητας/Συνδιαμόρφωση παιχνιδιού: Δανιήλ Δανιήλ, Χρίστος Ξιούρουππας, Μιχάλης Νικόλα, Νεκτάριος Παΐσιος, Ελένη Χριστοδούλου, Σάββια Λεωνίδου, Ιωάννα Κολοκάση, Νίκος Δημητρίου
Φωτογραφία/ βίντεο: Λουκας Σταύρου

Credits:
Accessibility Review Team/Game co-design: Daniel Daniel, Christos Ksiouroupas, Michalis Nikola, Nektarios Paisios, Eleni Christodoulou, Savvia Leonidou, Ioanna Kolokasi, Nikos Demetriou
Photography/ video: Loukas Stavrou

«Η Αλεπού που ξεγέλασε την Υπερνοημοσύνη & άλλες ιστορίες» είναι ένα παιχνίδι με κάρτες, στο οποίο οι παίκτες απαντούν στους μύθους των μεγάλων εταιρειών τεχνολογίας σχετικά με την τεχνητή νοημοσύνη και το μέλλον, δημιουργώντας από κοινού παραμύθια. Στόχος είναι η ανακατανομή της δύναμης της αφήγησης μεταξύ των παικτών. Το παιχνίδι διαδραματίζεται σε έναν παράλληλο κόσμο. Σε αυτόν τον κόσμο, ένα Βασίλειο έχει υποσχεθεί ότι έρχεται μια πανίσχυρη Υπερνοημοσύνη, ή, ίσως, αυτή να έχει ήδη γίνει πραγματικότητα. Μέσα από τις ιστορίες που δημιουργούμε, ανακαλύπτουμε τι συνέβη. Μήπως η Υπερνοημοσύνη έκανε αυτόν τον κόσμο καλύτερο; Μήπως κατέστρεψε την ανθρωπότητα; Επαναλήφθηκαν τα ίδια λάθη; Οι ιστορίες που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια των παιχνιδιών αποτελούν μια ανθολογία εναλλακτικών παραμυθιών για το τεχνολογικό μας μέλλον.

Η Αλεξία Αχιλλέως είναι εικαστικός και ερευνήτρια. Το έργο της διερευνά κριτικά τις δυναμικές εξουσίας που διαμορφώνουν την τεχνολογία, μέσα από μια μετααποικιακή, αποαποικιακή και φεμινιστική οπτική. Εστιάζοντας στην τεχνητή νοημοσύνη, η Αλεξία εξετάζει τον αντίκτυπό της από μια τοπική προοπτική. Το έργο της διερευνά τις κυρίαρχες αφηγήσεις και αμφισβητεί τις προκαταλήψεις που εντοπίζονται στην ιστορία και την κοινωνία, αλλά και στην ίδια την τεχνητή νοημοσύνη, αμφισβητώντας ιδιαίτερα την ιδέα της τεχνολογίας ως καθολικής και αντικειμενικής. Συνεργάζεται συχνά με τοπικές κοινότητες για να εξετάσει από κοινού τις ηγεμονικές ιδέες σχετικά με την τεχνολογία, μέσω τοπικά εδραιωμένων, πλουραλιστικών προσεγγίσεων.

The Fox who tricked the Superintelligence & other stories is a card-based game where players respond to Big Tech's myths about AI and the future by collaboratively creating fairy tales. The aim is to redistribute the power of storytelling among players. The game takes place in a parallel world. In this world, a Civilisation has promised that an all-powerful Superintelligence is coming, or, perhaps it may have even become a reality. Through the stories we create, we find out what happened. Did the Superintelligence make that world a better place? Did it destroy humanity? Did that world's inhabitants use the Superintelligence for the community's benefit? Or repeat the same mistakes? The stories created during play sessions form an anthology of alternative fairy tales about our technological futures

Alexia Achilleos is an artist and researcher, with a background in fine art, archaeology and cultural studies. Her work critically explores the power dynamics shaping technology, through a postcolonial, decolonial and feminist lens. With a current focus on artificial intelligence (AI), Alexia examines its impact from a local perspective. Her work investigates dominant narratives and questions biases found within history and society, but also within AI itself, particularly challenging the idea of technology as universal and objective. She often engages with local communities to collaboratively examine and challenge hegemonic ideas about technology, through locally anchored, pluralist approaches.

Living in a Box

The Velvet Acronyms

Εργαστήρι και μουσική παράσταση
Workshop and musical performance

15’-20’

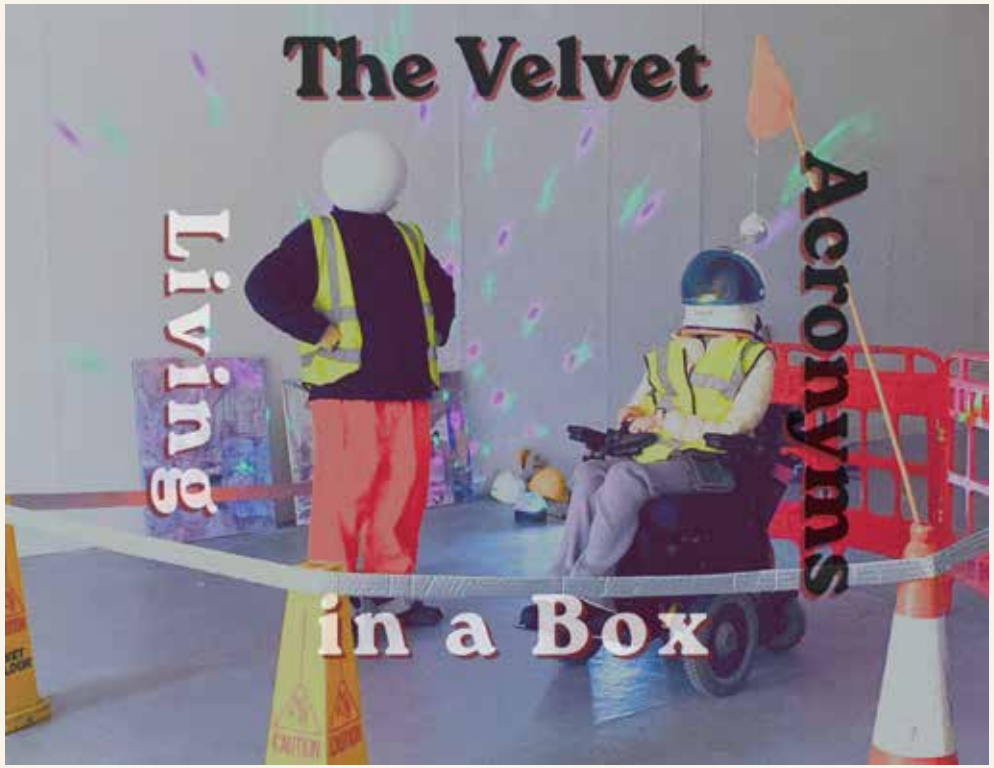
Γλώσσα: Αγγλικά
Language: English

The Velvet Acronyms (Anna Li and Simon Raven) invited members of the local community to participate in a music and dance workshop on 25 November. The workshop was based on the song ‘Living in a Box’ by Living in a Box (1984). The aim was to reinterpret the song and its original music video using Stylaphone instruments, dance, and surreal costumes. Through this collaborative process, a new music video was created and filmed in a single take, exhibited here. Inspired by the Paradox Museum, the work explored the Disability Paradox in art, as discussed by Tobin Siebers, satirising contemporary art practices that ‘tick boxes’ in ways that might paradoxically exclude disability from serious critical engagement.

The Velvet Acronyms are a Ukrainian-British artist duo formed by Anna Li and Simon Raven. Their multidisciplinary practice encompasses performance, moving image, sound, painting, sculpture and participatory interventions. Combining absurdity and subversive crip humour, the duo challenges conventional ideas of normality, sexuality, independence and institutional inclusion. Their work explores the contradictions of contemporary society, where promises of progress, accessibility and individual freedom coexist with systemic exclusion and permanent crisis. Recent exhibitions include The Awful Depths of Endless Space at Surface Gallery, Nottingham (2026); It’s a Wonderful Protest at Bonington, Nottingham Trent University (September–December 2026); and ANSL SEX at ANSL Gallery, Venice (September 2026).

Οι Velvet Acronyms (Anna Li και Simon Raven) προσκάλεσαν μέλη της τοπικής κοινότητας να συμμετάσχουν σε ένα εργαστήριο μουσικής και χορού στις 25 Νοεμβρίου. Το εργαστήριο βασίστηκε στο τραγούδι «Living in a Box» των Living in a Box (1984). Στόχος ήταν η επανερμηνεία του τραγουδιού και του αυθεντικού μουσικού του βίντεο (music video), με τη χρήση οργάνων Stylophone, χορού και σουρεαλιστικών κοστουμιών. Μέσα από αυτή τη συλλογική διαδικασία δημιουργήθηκε ένα νέο μουσικό βίντεο, το οποίο γυρίστηκε σε ένα και μόνο πλάνο και παρουσιάζεται εδώ. Εμπνευσμένο από το Paradox Museum, το έργο διερεύνά το Παράδοξο της Αναπηρίας στην τέχνη (Disability Paradox), όπως το έχει προσεγγίσει ο Tobin Siebers, σατιρίζοντας σύγχρονες καλλιτεχνικές πρακτικές που επιδιώκουν να «τικάρουν κουτάκια» (tick boxes), με τρόπους που ενδεχομένως αποκλείουν, παραδόξως, την αναπηρία από μια ουσιαστική και κριτική προσέγγιση.

Οι Βέλβετ Άκρονιμς είναι ένα Ουκρανο-Βρετανικό καλλιτεχνικό δίδυμο που δημιουργήθηκε από την Άννα Λη και τον Σάιμον Ρέιβεν. Η διεπιστημονική τους πρακτική περιλαμβάνει την περφόρμανς, την κινούμενη εικόνα, τον ήχο, τη ζωγραφική, τη γλυπτική και τις συμμετοχικές παρεμβάσεις. Συνδέοντας το παράλογο και το ανατρεπτικό αναπηρικό-κριπ χιούμορ, το δίδυμο αμφισβητεί συμβατικές αντιλήψεις περί κανονικότητας, σεξουαλικότητας, ανεξαρτησίας και θεσμικής συμπερίληψης. Το έργο τους εξερευνά τις αντιθέσεις της σύγχρονης κοινωνίας, όπου οι υποσχέσεις προόδου, προσβασιμότητας και της ατομικής ελευθερίας συνυπάρχουν με τον συστημικό αποκλεισμό και τις μόνιμες κρίσεις. Πρόσφατες εκθέσεις περιλαμβάνουν τις The Awful Depths of Endless Space στη Surface Gallery, στο Νότινγκχαμ (2026); Το It’s a Wonderful Protest at Bonington, στο Nottingham Trent University (Σεπτέμβριος–Δεκέμβριος 2026); και το ANSL SEX στην ANSL Gallery, στη Βενετία (Σεπτέμβριος 2026).

Ανώνυμες Φωνές
Anonymous Voices

EVArtist

Εγκατάσταση σε λούπα
Continuous loop installation

Γλώσσα: Ελληνικά
Language: Greek

GR

Συντελεστές:
Σύλληψη, δημιουργία και παραγωγή: Εύα Λαμπαρά (EVArtist)

Οι «Ανώνυμες Φωνές by EVArtist» είναι μια συμμετοχική οπτικοακουστική εγκατάσταση εμβύθισης, βασισμένη σε ανώνυμα μηνύματα, προσωπικές ιστορίες και ηχογραφήσεις από LGBTQI+ άτομα ή/και άτομα με αναπηρία. Μέσα από προβολές, ήχο και κινούμενο κείμενο, οι συμμετοχές δημιουργούν έναν συλλογικό χώρο έκφρασης, σύνδεσης και ορατότητας. Το έργο διερευνά την ταυτότητα, την επιθυμία, την απόρριψη, τη μοναξιά και την ανάγκη του ανήκειν, επιτρέποντας να ακουστούν εμπειρίες που συχνά μένουν ανείπωτες. Μετά την πρώτη παρουσίασή του στο Athens Pride 2026, συνεχίζεται στο Beyond DisDance Festival στην Κύπρο, προσκαλώντας νέες φωνές σε μια διαρκώς εξελισσόμενη συλλογική αφήγηση.

Η Εύα Λαμπάρα (EVArtist) είναι εικαστικός, performer, γραφίστρια και digital creator με έδρα την Αθήνα. Στα έργα της διερευνά ζητήματα ταυτότητας, σώματος, αναπηρίας, ορατότητας και συμπερίληψης μέσα από εικαστικές εγκαταστάσεις, ψηφιακά μέσα, performance και συμμετοχικές δράσεις. Ασχολείται επίσης με το spoken word, συνδυάζοντας ποίηση, προφορικό λόγο και περφόρμανς σε έργα που αντλούν έμπνευση από τη βιωμένη εμπειρία, τη μνήμη και τη συλλογική αφήγηση. Έχει παρουσιάσει έργα σε πολιτιστικούς φορείς και φεστιβάλ, αναπτύσσοντας μια καλλιτεχνική πρακτική που αντιμετωπίζει το σώμα ως πεδίο έκφρασης, δημιουργίας και κοινωνικού διαλόγου.

Credits:
Concept, creation and production: Eva Lampara (EVArtist)

Anonymous Voices by EVArtist is an immersive participatory audiovisual installation built from anonymous messages, personal stories and audio recordings shared by LGBTQI+ people and people with disabilities. Through projections, sound and moving text, these contributions create a collective space for expression, connection and visibility. The work explores identity, desire, rejection, loneliness and belonging, allowing experiences often left unspoken to be heard. First presented at Athens Pride 2026, the project continues at Beyond DisDance Festival in Cyprus, inviting new voices to join an evolving collective narrative.

Eva Lampara (EVArtist) is a visual artist, performer, graphic designer and digital creator based in Athens. Her practice explores identity, the body, disability, visibility and inclusion through installations, digital media, performance and participatory projects. She also works with spoken word, combining poetry and performance to draw on lived experience, memory and collective storytelling. She has presented work at cultural institutions and festivals, approaching the body as a site of expression, creation and social dialogue.

Transcripted

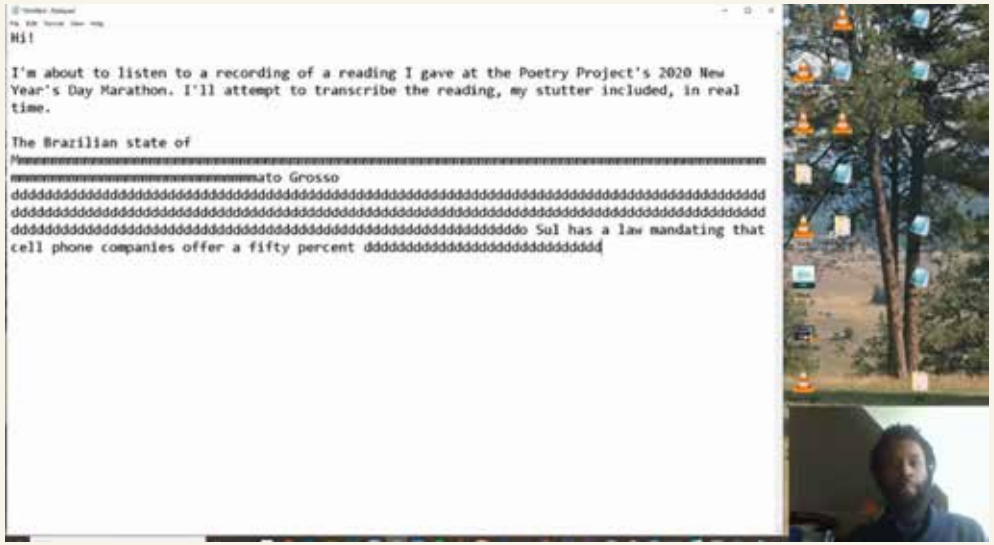
JJJJJerome Ellis

Βιντεο
Video

11’ 57’’

AD CC EN

Γλώσσα: Αγγλικά
Language: English

Μια ζωντανή απομαγνητοφώνηση μιας ανάγνωσης που πραγματοποίησε ο JJJJJerome Ellis στο Poetry Project στη Νέα Υόρκη, την 1η Ιανουαρίου 2021.

Τζερομ Έλλις είναι καλλιτέχν@ που ζει στο Νορφολκ, Βιρτζίνια, ΗΠΑ

A live transcription of a reading JJJJJerome Ellis gave at the Poetry Project in New York City on January 1, 2021.

JJJJJerome Ellis is an artist living in Norfolk, Virginia, USA

Missing Frequencies

Nafsika Hadjichristou

Εγκατάσταση με ταινία animation μικρού μήκους
nimated short film installation

Παρασκευή
Friday
4.12.26

5’ 37’’

GR & EN

Γλώσσα: Ελληνικά, Αγγλικά
Languages: Greek, English

Προειδοποιήσεις ευαίσθητου περιεχομένου: Δυσάρεστοι και ενοχλητικοί ήχοι
Trigger warnings: Uncomfortable and disturbing sounds

Συντελεστές:
Κινηματογραφίστρια: Ναυσικά Χατζηχρήστου
Σύνθεση ήχου: Αντώνης Αντωνίου

Το “Missing Frequencies” είναι μια πειραματική ταινία μικτών μέσων που διερευνά την ακουστική αναπηρία ως βιωμένη αισθητηριακή εμπειρία και όχι ως περιορισμό. Μέσα από κολάζ, stop-motion, κείμενο και πολυεπίπεδο ήχο, μεταφράζει στιγμιότυπα της καθημερινής αντίληψης —οπτικά ερεθίσματα, χειρονομίες, σιωπή, παραμόρφωση και μετατοπίσεις της προσοχής— σε μια οικεία, απτική οπτικοακουστική γλώσσα. Η εγκατάσταση συνοδεύεται από δονούμενα μαξιλάρια, ρυθμισμένα στις συχνότητες που μπορεί να ακούσει η δημιουργός, επεκτείνοντας την εμπειρία της ταινίας πέρα από την οθόνη και προσκαλώντας το κοινό να βιώσει τον ήχο μέσα από τη δόνηση και την εικόνα. Οι διακοπές, οι αναντιστοιχίες και οι χαμένες συχνότητες γίνονται τόσο το υλικό όσο και η δομή μιας αισθητηριακής εμπειρίας που αμφισβητεί τους συμβατικούς τρόπους ακρόασης και αντίληψης.

Η Ναυσικά Χατζηχρήστου είναι Κύπρια κινηματογραφίστρια και εικαστικός, με έργο που εκτείνεται στο ντοκιμαντέρ και τον πειραματικό κινηματογράφο. Η πρακτική της συνδυάζει οπτικοακουστικά μέσα και συμμετοχικές διαδικασίες, αξιοποιώντας απτικές μεθόδους και υλικά που συλλέγει από το περιβάλλον της. Το Missing Frequencies, το πρώτο της πειραματικό έργο animation, αναπτύχθηκε στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού προγράμματος PAIR, διερευνώντας τη δημιουργική προσβασιμότητα στην τέχνη. Συμμετείχε ως συμπαραγωγός στο ντοκιμαντέρ μεγάλου μήκους Painting with Fire (2026), που έκανε πρεμιέρα στο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης και εξερευνά τη σχέση της αναπηρίας με τη δημιουργική διαδικασία. Η ταινία της Night Lives (2021) απέσπασε βραβεία στο Φεστιβάλ ISSFC και στο Φεστιβάλ Luma. Είναι απόφοιτη του Πανεπιστημίου του York, με πτυχίο στην Κινηματογραφική και Τηλεοπτική Παραγωγή.

Credits:
Filmmaker: Nafsika Hadjichristou
Sound Composition: Antonis Antoniou

“Missing Frequencies” is a mixed-media experimental film exploring hearing impairment as a lived sensory experience rather than a limitation. Through collage, stop-motion, text and layered sound, it translates fragments of everyday perception—visual cues, gestures, silence, distortion and shifting attention—into an intimate, tactile audiovisual language. Accompanied by vibrating pillows tuned to frequencies the artist can hear, the installation extends the film beyond the screen, inviting audiences to experience sound through vibration as well as image. Interruptions, misalignments and missing frequencies become both the material and the structure of a sensory experience that challenges conventional ways of listening and perceiving.

Nafsika Hadjichristou is a Cypriot filmmaker and visual artist working across documentary and experimental film. Her practice combines audiovisual media and participatory processes through tactile methods and foraging materials. Missing Frequencies, her first experimental animation, was developed through the European PAIR programme, exploring creative accessibility in art. She co-produced the feature documentary Painting with Fire(2026), which premiered at Thessaloniki Documentary Festival, also looking at disability and the creative process. Her film Night Lives (2021) received awards at ISSFC Film Festival and Luma Film Festival. She holds a BSc in Film and Television Production from the University of York.

AN VISIBLE

Julia Georgiadou

Εγκατάσταση με μικτές τεχνικές
Mixed media installation

Το αν visible είναι μια εικαστική εγκατάσταση που διερευνά την ορατότητα μέσα από την εμπειρία της αόρατης αναπηρίας και του χρόνιου πόνου. Διαδοχικές στρώσεις υφάσματος, διαστάσεων 1,69 × 1,40 μ., αντίστοιχων με το ύψος και το άνοιγμα των χεριών μου, συγκροτούν ένα αυτοπορτρέτο χωρίς την εικόνα του σώματος. Λειτουργούν ως αρχεία προσωπικών βιωμάτων και τεκμηρίων που σταδιακά καλύπτονται με λευκό. Η εγκατάσταση αιωρείται στον χώρο, προσφέροντας διαφορετικές οπτικές γωνίες. Η ορατότητα ως προϋπόθεση αναγνώρισης τίθεται υπό αμφισβήτηση, αναδεικνύοντας πώς όσα παραμένουν αθέατα συχνά αμφισβητούνται, τόσο στο σώμα όσο και στον κοινωνικό χώρο.

Η Τζούλια Γεωργιάδου είναι εικαστικός από την Κύπρο. Σπούδασε Καλές Τέχνες στην Εθνική Ακαδημία Καλών Τεχνών της Σόφιας. Κατέχει επίσης επαγγελματική πιστοποίηση ως εκπαιδευτικός τέχνης. Η καλλιτεχνική της πρακτική κινείται ευέλικτα ανάμεσα στη ζωγραφική, τις εγκαταστάσεις, το βίντεο και τις παρεμβάσεις στον δημόσιο χώρο, ανάλογα με τον χώρο, τον χρόνο, τα συναισθήματα, καθώς και τις σωματικές και δημιουργικές της ανάγκες. Έχει συμμετάσχει σε εκθέσεις και καλλιτεχνικές οργανώσεις στην Κύπρο και στο εξωτερικό, ενώ έχει συνεργαστεί σε θεατρικές και άλλες παραστατικές παραγωγές. Συνεργάζεται με τον Πολυχώρο Συνεργείο και δραστηριοποιείται στην καλλιτεχνική εκπαίδευση.

AN VISIBLE is an art installation exploring visibility through the experience of invisible disability and chronic pain. Successive layers of fabric, measuring 1.69 × 1.40 m and corresponding to my height and arm span, form a self-portrait without depicting the body. They serve as archives of personal experiences and documents, gradually concealed beneath white layers. Suspended in space, the installation offers multiple perspectives. Visibility as a prerequisite for recognition is questioned, revealing how what remains unseen is often doubted, both in the body and in social space.

Julia Georgiadou is a visual artist from Cyprus. She studied Fine Arts at the National Academy of Arts in Sofia. She also holds a Certificate of Professional Qualification as an Art Teacher. Her artistic practice moves fluidly between painting, installations, video, and interventions in public spaces, guided by space, time, emotions, her physical and creative needs. She has participated in exhibitions and artistic events in Cyprus and abroad and has collaborated on theatre and other performing arts productions. She is an artistic collaborator at Synergeio Performing Arts Center and is also actively involved in art education.

Τι και αν...? — Τα κουτιά που μας διαμορφώνουν
What If...? — The Boxes That Shape Us

Fotini Michailidi

Συμμετοχική εγκατάσταση
Participatory Installation

Το «Τι και αν...;» είναι μια εννοιολογική και συμμετοχική εγκατάσταση που διερευνά τα κοινωνικά «πρέπει», τις προσδοκίες και τα στερεότυπα που εσωτερικεύουμε και κουβαλάμε μέσα μας, διαμορφώνοντας την ταυτότητα, τις επιλογές και την προσωπική μας ελευθερία. Δημιουργημένο στο Λονδίνο το 2013, το έργο επανέρχεται το 2026 με 20 κουτιά, το περιεχόμενο των οποίων επανεξετάζεται μέσα από τη σύγχρονη καλλιτεχνική πρακτική και τη βιωματική εμπειρία της αναπηρίας. Ένα κενό κουτί προσκαλεί τους επισκέπτες να συνεισφέρουν ανώνυμα τα δικά τους «πρέπει», μετατρέποντας την εγκατάσταση σε χώρο προσωπικής έκφρασης και συλλογικού προβληματισμού.

Η Φωτεινή Μιχαηλίδη (γεν. 1993, Πάφος) είναι εικαστικός καλλιτέχνης, η πρακτική της οποίας διερευνά το σώμα, την ταυτότητα και τη βιωματική εμπειρία της αναπηρίας μέσα από τη φωτογραφία, την εγκατάσταση και τη συμμετοχική τέχνη. Είναι απόφοιτη του Middlesex University στο Λονδίνο (BA Fine Art) και κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου MA Digital Art and Design από το Πανεπιστήμιο Λευκωσίας. Αντλώντας από τη βιωματική εμπειρία της με τη μυοπάθεια, το έργο της εξετάζει την ενσωματωμένη εμπειρία, την ευαλωτότητα και τις κοινωνικές δομές που διαμορφώνουν τον τρόπο με τον οποίο τα σώματα γίνονται αντιληπτά και ορίζονται. Είναι μέλος του E.KA.TE. και διετέλεσε ώς Μέλος στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου Μυοπαθών Κύπρου.

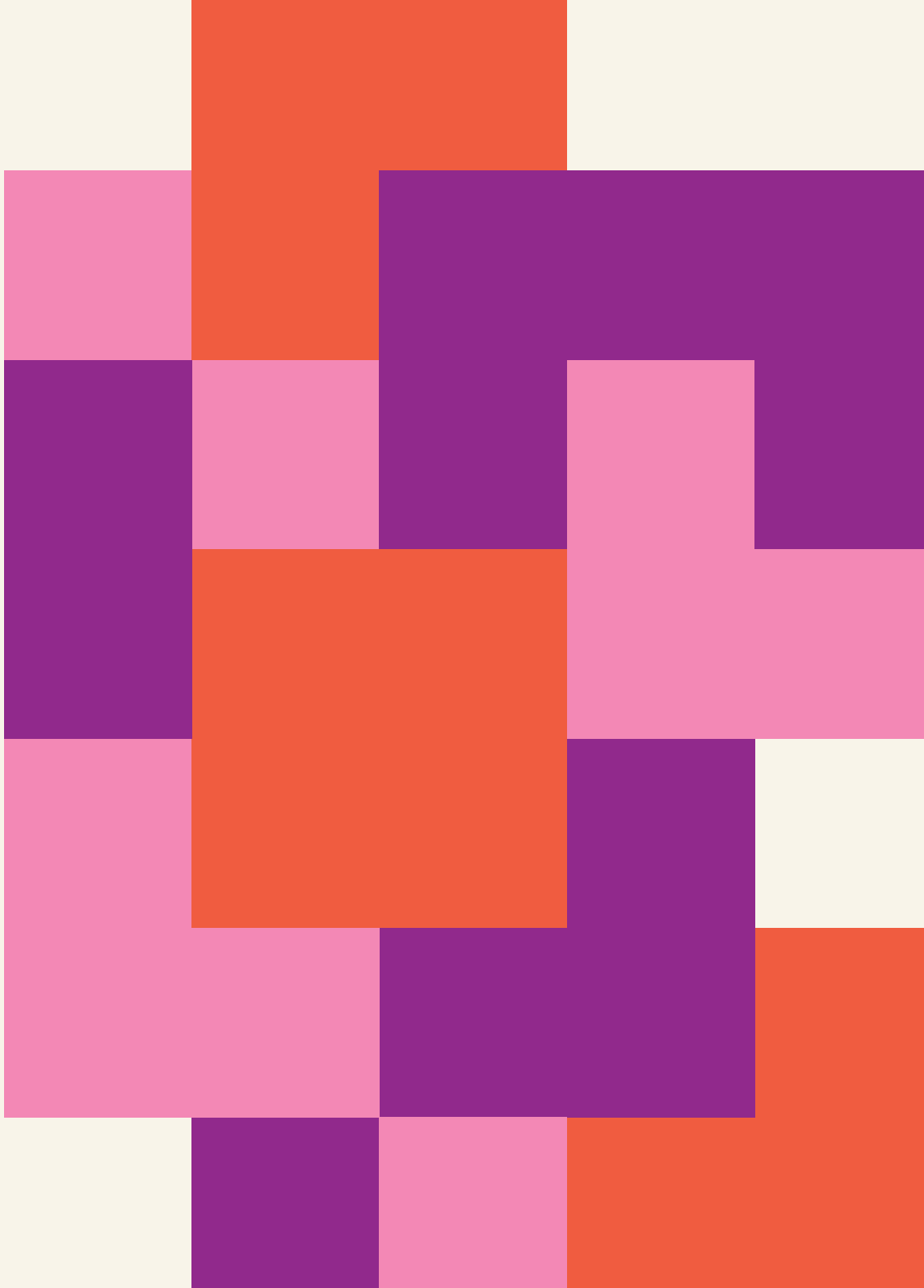
What If...? is a conceptual and participatory installation exploring the social norms, expectations and stereotypes we internalise and carry with us, shaping our identities, choices and sense of freedom. First created in London in 2013, the work returns in 2026 with 20 boxes whose contents are revisited through the artist's evolving practice and lived experience of disability. An empty box invites visitors to anonymously contribute their own "societal shoulds" on blank cards, transforming the installation into an evolving space for personal expression and collective reflection. The work invites us to question the rules we take for granted and imagine what might change if we dared to challenge them.

Fotini Michailidi (b. 1993, Paphos, Cyprus) is a visual artist whose practice explores the body, identity, and lived experiences of disability through photography, installation, and participatory art. Holding a BA in Fine Art from Middlesex University, London, and an MA in Digital Art and Design from the University of Nicosia, she has participated in exhibitions, residencies, and festivals in Cyprus and internationally. Drawing on her lived experience of myopathy, her work examines embodiment, vulnerability, and the social structures that shape how bodies are perceived and defined. She is a member of E.KA.TE. and served on the Board of Directors of the Cyprus Myopathy Association.

4–6.12.2026

ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΑ
ΕΡΓΑ
PERFORMANCES

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ
SYNERGIO

Η Ποιότητα Ζωής δεν μπορεί να αποδοθεί με αριθμούς
Quality of Life is Not a Measurable Outcome

Jamie Hale

Θέατρο
Theatre

Παρασκευή
Friday
4.12.26

19:30
35'-40'

EN & GR

Γλώσσα: Αγγλική και Βρετανική Νοηματική Γλώσσα
Language: English and British Sign Language

Trigger Warnings: Potentially distressing show content includes medical environments, discussion of mortality, progressive impairment, social care and cuts to care, sexual content and suicide.

Προειδοποιήσεις ευαίσθητου περιεχομένου: Ενδεχομένως δυσάρεστο περιεχόμενο που περιλαμβάνει ιατρικά περιβάλλοντα, συζητήσεις για τη θνησιμότητα, την προοδευτική εξασθένηση, την κοινωνική φροντίδα και τις περικοπές στη φροντίδα, για σεξουαλικό περιεχόμενο και αυτοκτονία.

Συντελεστές:
Συγγραφή, ερμηνεία, σκηνοθεσία: Τζέιμι Χέιλ
Παραγωγός και τεχνικός: Λουκ Ρότζερς
Επιπλέον ερμηνευτές: Έμιλυ Ρόμπινσον, Μάρκ Λέιν, Ζάκι Ατενίζι-Γουίλιαμς, Ντέιβιντ Μπιρελ και Λιούις Μπρέη

Το έργο, η ποιότητα ζωής δεν μπορεί να αποδοθεί με αριθμούς εξετάζει τι συμβαίνει όταν η επιβίωση κάποιων ανθρώπων κρίνεται ως υπερβολικά ακριβή - όπου η χαρά της επιβίωσης από μια ασθένεια απειλητική για τη ζωή έρχεται σε σύγκρουση με την οδυνηρή πραγματικότητα των περικοπών στην κοινωνική τους φροντίδα. Πώς συνεχίζουν να δημιουργούν χαρά, ενώ περιμένουν το κράτος να επιβάλει περικοπές; Το έργο παρουσιάστηκε στο Roundhouse (2024). Προηγουμένως, γνωστό με τον τίτλο «NOT DYING», το έργο ανέβηκε στο Lyric Hammersmith, το Barbican Centre, το HOME Manchester και άλλους χώρους, ενώ προβλήθηκε και διεθνώς.

Τ@ Τζέιμι Χέιλ είναι καλλιτέχν@ και καλλιτεχνικ@ διευθυντ@ της βραβευμένης θεατρικής ομάδας ανάπτηρων δημιουργών CRIPtic Arts, όπως επίσης συγγραφέ@, περφόρμερ και σκηνοθέτ@. Έχει κερδίσει βραβείο OFFIE για την σκηνοθεσία του έργου Transpose το 2026, ενώ το 2025 είχε προκριθεί από το Sky Arts Awards για το σύνολο του έργου τ@. Έχει επιμεληθεί, συγγράψει, παίξει και σκηνοθετήσει σε χώρους όπως το Barbican Centre, το Roundhouse, το HOME Manchester, το Glastonbury Festival, η Tate Modern, το Roundhouse, το Bristol Old Vic, το Tobacco Factory Theatre και άλλα. Αυτόν τον καιρό σκηνοθετεί έργο του CRIPtic, όπως επίσης και μια διασκευή του Ρωμαίος και Ιουλιέτα το οποίο θα παρουσιαστεί στο Barbican Centre τον Μάϊο του 2027.

Credits:
Writer, Performer, Director: Jamie Hale
Producer and Technician: Luke Rogers
Additional Performers: Emily Robinson, Mark Lane, Jacqui Adeniji-Williams, David Birrell and Lewis Bray

Quality of Life is Not a Measurable Outcome, explores what happens when their survival is deemed too expensive—where the joy of surviving life-threatening illness collides with the devastating reality of cuts to their social care. How do they keep creating joy as they await the state bringing the axe down? Quality of Life was staged at the Roundhouse (2024). It was previously known as NOT DYING, performed at the Lyric Hammersmith, Barbican Centre, HOME Manchester and more, and screened internationally.

Jamie Hale is the Artistic and Executive Director of award-winning disabled-led theatre company CRIPtic Arts, and a writer, performer and director. They won an OFFIE for their staging of Transpose in 2026 and in 2025 were shortlisted by the Sky Arts Awards for their body of work. They have curated, written, performed and directed at venues including the Barbican Centre, Roundhouse, HOME Manchester, Glastonbury Festival, Tate Modern, Roundhouse, Bristol Old Vic, Tobacco Factory Theatre and more. They are currently directing CRIPtic's development work, as well as a major adaption of Romeo and Juliet coming to the Barbican Centre in May 2027.

Photo: ©Luke Rogers

ΚΟΚΟΝΑ

Maria Charalambous

Περφόρμανς
Performance

Παρασκευή
Friday
4.12.26

20:30
30’

EN & GR

Γλώσσα: Κυπριακή ελληνική
Language: Greek Cypriot language

Προειδοποιήσεις ευαίσθητου περιεχομένου: Δυνατή μουσική και ηχογραφήσεις, καθώς και πιθανή μυρωδιά λεμονιών στον χώρο
Trigger warnings: Loud music and recordings, as well as possible lemon scent

Photo: ©Kyriakos Christodoulides

Συντελεστές:
Ιδέα και ερμηνεία: Μαρία Χαραλάμπους
Μέντορας: Ελένη Αναστασίου
Πρωτότυπη μουσική σύνθεση: Κυριάκος Χριστοδουλίδης
Φωνητική ερμηνεία: Μάριαν Κυπριανού
Ηχογραφημένες συνεντεύξεις: Ανώνυμες συμμετοχές
Βιντεοσκόπηση και μοντάζ: Μιχαλάκης Γεωργίου
Φωτογραφία αφίσας: Κυριάκος Χριστοδουλίδης

Credits:
Concept & performance: Maria Charalambous
Mentor: Eleni Aristeidou
Original music composition: Kyriacos Christodoulides
Voice performance: Marian Kyprianou
Recorded interviews: anonymous participants
Video and editing: Michalakis Georgiou
Poster photo: Kyriacos Christodoulides

Πόση ζάχαρη χρειάζεται για να γίνει κάτι αρκετά γλυκό;
Μια σόλο συμπεριληπτική περφόρμανς για τη θηλυκότητα, την ταυτότητα και το κοινωνικό βλέμμα. Με αφετηρία μια φαινομενικά απλή διαδικασία, την παρασκευή μιας λεμονάδας, η «Κοκόνα» διερευνά τους τρόπους με τους οποίους η θηλυκότητα διαμορφώνεται, επιβάλλεται και επαναπροσδιορίζεται μέσα από κοινωνικές προσδοκίες και προσωπικές εμπειρίες. Αντλώντας υλικό από συνεντεύξεις και βιωματική καλλιτεχνική έρευνα, η περφόρμανς συνθέτει μια σκηνική διαδρομή όπου η καθημερινή χειρονομία συναντά το σώμα, τη μνήμη, την επανάληψη και τον παραλογισμό.Μια συνταγή που μοιάζει απλή. Μέχρι να αρχίσουν να αλλάζουν οι αναλογίες.

Η Μαρία Χαραλάμπους είναι καλλιτέχνιδα χορού, περφόρμερ και εκπαιδευτικός με έδρα τη Λευκωσία. Η καλλιτεχνική της πρακτική εστιάζει στον σύγχρονο χορό, τη σωματική περφόρμανς, το χοροθέατρο και την ενσώματη αφήγηση. Ως ερμηνεύτρια, συμμετείχε στην Μπιενάλε της Βενετίας το 2022, στο έργο Grief Work της Helen Kirwan, σε συνεργασία με τον Simon Pruciak.Έχει παρουσιάσει έργα και συμμετάσχει σε καλλιτεχνικές δράσεις σε χώρους όπως το Gasteig Theatre (Μόναχο), το WUK (Βιέννη) και το Youth Makerspace Larnaca.

How much sugar does it take for something to become sweet enough?
A solo inclusive performance exploring femininity, identity and the social gaze. Starting from a seemingly simple process, making lemonade, Kokona explores the ways in which femininity is shaped, imposed and redefined through social expectations and personal experiences. Drawing on interviews and practice based artistic research, the performance creates a theatrical journey in which everyday gestures meet the body, memory, repetition and absurdity. A recipe that seems simple. Until the proportions begin to change.

Maria Charalambous is a dance artist, performer and educator based in Nicosia, Cyprus. Her artistic practice focuses on contemporary dance, physical performance, dance theatre and embodied narration. As a performer, she participated in the 2022 Venice Biennale in *Grief Work* by Helen Kirwan, in collaboration with Simon Pruciak. She has presented work and participated in artistic projects at venues and platforms including Gasteig Theatre (Munich), WUK (Vienna) and Youth Makerspace.

IN-BETWEEN

Laila Mai White

Πειραματική ζωντανή περφόρμανς και βιντεοπροβολή
Experimental live performance & videoprojection

Παρασκευή
Friday
4.12.26

21:00
30’

16+

Γλώσσα: Μη λεκτικό
Language: Non-verbal

Trigger Warnings: The piece includes blurred, out-of-focus and fast-moving images. These may be disorienting or tiring for sensitive audience members. The room has low light during the projections. It is not completely dark. Audience members can look away, close their eyes or leave the room at any time. If anything changes, I will let you know as soon as possible.

Προειδοποιήσεις Ευαίσθητου Περιεχομένου: Το έργο περιλαμβάνει θολές, εκτός εστίασης και ταχέως κινούμενες εικόνες. Αυτές ενδέχεται να προκαλέσουν αποπροσανατολισμό ή κόπωση σε άτομα με αυξημένη ευαισθησία. Κατά τη διάρκεια των προβολών, ο φωτισμός στον χώρο είναι χαμηλός. Δεν επικρατεί απόλυτο σκοτάδι. Οι θεατές μπορούν ανά πάσα στιγμή να στρέψουν αλλού το βλέμμα τους, να κλείσουν τα μάτια τους ή να αποχωρήσουν από τον χώρο. Σε περίπτωση οποιασδήποτε αλλαγής, θα ενημερωθείτε το συντομότερο δυνατό.

Συντελεστές:
Σύλληψη, σκηνοθεσία, ερμηνία, φωτογραφία, βίντεο και μοντάζ: Λάιλα Μάε Γουάιτ
Ήχος: Διάφορα τραγούδια
Τεχνική υποστήριξη: Αλίσια Ρ. Ομπράιεν
Παραγωγή: Αυτοχρηματοδοτούμενο

Ένα ζωντανό σώμα μοιράζεται το χώρο με φωτογραφίες και βιντεοπροβολές, κάποιες είναι θαμπές, κάποιες βρίσκονται σε κίνηση, με αποσπάσματα από χειρόγραφο κείμενο. Το σώμα μπαινοβγαίνει στις εικόνες. Ανάμεσα στο εικαστικό και στο ζωντανό, κάτι σιγά-σιγά αποκαλύπτεται. Το κομμάτι ολοκληρώνεται προβάλλοντας τις φωτογραφίες σε επανάληψη, για να κρατήσει το κοινό να μείνει στο παρόν.

Η Λάιλα Μάε Γουάιτ είναι διεπιστημονική καλλιτέχνης. Η πρακτικής της εκτείνεται στο χορό, τις εικαστικές τέχνες (φωτογραφία, βίντεο και ζωγραφική) και τη συγγραφή, με αφετηρία της την ανάγκη για έκφραση, πέραν της τεχνικής κατάρτισης σε κάθε πεδίο. Γεννήθηκε σε προσφυγικό καταυλισμό στο Τιντούφ και ζει στην Ισπανία από παιδί. Η διττή συνθήκη της ζωής της, έχοντας δύο μητέρες, δύο πατερίτσες και μια δίδυμη αδερφή, ενυπάρχει στην προσέγγισή της και τον τρόπο που δημιουργεί. Ως περφόρμερ και δημιουργός, έχει συνεργαστεί με τη Σιε ΜπεβεγΚρούντ, τον Αλεσάντρο Σκιταρέλα, την Άννη Χανάουερ, το Les Impuxibles, το Mosaik Danses, το Neus Canalias και τον Αντόνιο Κίλς. Έχει δημιουργήσει τις βιντεοπροβολές για το Forest, της Άννη Χανάουερ και της Σιε ΜπεβεγΚρούν. Συνεχίζει τη συνεργασία με τον Αλεσάντρο Σκιαταρέλα στο ZER-BRECH-LICH ενώ παράλληλα αναπτύσσει περεταίρω προσωπικά έργα. Κατανοεί την τέχνη ως τρόπος διάνοιξης ερωτημάτων, παρά ως απάντηση.

Credits:
Concept, direction, performance, photography, video and editing: Laila Mai White
Sound: Various tracks
Technical support/Assistance: Alicia R. O’brien
Production: Self-funded by Laila Mai White

A live body shares the space with photographs and video projections, some of them blurred, some in movement, with fragments of handwritten text. The body steps into the images and out again. Between what is seen and what is lived, something slowly reveals itself. The piece ends with the photographs projected in a loop, for the audience to stay with.

Laila Mai White is a multidisciplinary artist. Her practice unfolds across dance, the visual arts (photography, video and painting) and writing. She does not start from technical mastery of each discipline, but from the need to express herself through them. She was born in the Tindouf refugee camps and has lived in Spain since childhood. This dual condition, with two mothers, two crutches and a twin sister, runs through her gaze and her way of creating. As a performer and creator, she has collaborated with Cie BewegGrund, Alessandro Schiattarella, Annie Hanauer, Les Impuxibles, Mosaik Danses, Neus Canalias and Antonio Quiles. She created the video projections for Forest, by Annie Hanauer and Cie BewegGrund. She continues to work with Alessandro Schiattarella on ZER-BRECH-LICH and, in parallel, develops other, more personal projects. She understands art not as an answer, but as a way of expanding questions.

Goodbye Stracciatella

Cie BewegGrund & Tabea Martin

Χορός
Dance

GR

Σάββατο
Saturday
6.12.26

11:00
30’

8+

Κυριακή
Sunday
6.12.26

Με τη στηρική του ProHelvetia και της Πρεσβείας της Ελβετίας στην Κύπρο
With the support of ProHelvetia and Embassy of Switzerland in Cyprus

Γλώσσα: Μη λεκτικό με λιγοστές λεζάντες διαλόγων μεταφρασμένες στα ελληνικά.
Language: Non-verbal performance with few written lines translated into Greek.

Προειδοποιήσεις ευαίσθητου περιεχομένου: Οι χορευτές θα είναι με τα εσώρουχα για μια στιγμή
Trigger warnings: Dancers in their underwear at one moment

Συντελεστές:
Χορογραφία / Σύλληψη: Ταμπέα Μάρτιν
Χορός: Λούκας Σβάντερ & Έμερικ Ράμποτ
Δραματουργία: Μούς βαν ντεν Μπρόεκ
Κοστούμια: Γιάσμιν Αττάρ
Καλλιτεχνική διεύθυνση: Ομάδα Μπεβέγκρουντ - Σούζαν Σνάιντερ
Παραγωγή: Μπεβέγκρουντ
Φωτισμός: Μπάρμπαρα Γούιντμερ
Φωτογραφία / βίντεο: Άν Στούντλερ

Το “Goodbye Stracciatella” πραγματεύεται το ζήτημα της αποδέσμευσης ή της αποποίησης με χιούμορ και παιγνιώδη διάθεση. Τι μπορούμε να στερηθούμε; Τι δεν μπορούμε να στερηθούμε; Τι δεν θέλουμε να στερηθούμε; Πρόκειται για μια ιστορία φιλίας που έρχεται αντιμέτωπη με ερωτήματα γύρω από την έννοια της αποδέσμευσης. Επιπλέον, τι απομένει όταν συναντιούνται δύο άνθρωποι; Μήπως η αποδέσμευση συνοδεύεται πάντα από κάτι δυσάρεστο; Ή μήπως μπορούμε να κερδίσουμε κάτι στερούμενοι κάτι άλλο;

Η ΜπεβεγΚρούντ προωθεί τον συμπεριληπτικό χορό για ανθρώπους με ή χωρίς αναπηρίες από το 1998, μέσω προγραμμάτων, εργαστηρίων, σχολικών εργασιών και μια μπιενάλε. Η εταιρία έχει παρουσιάσει 16 επαγγελματικές παραγωγές σε δέκα χώρες, ενώ το 2022, ο οργανισμός τιμήθηκε με το βραβείο Swiss Prize for Performing Arts, και το 2023 με το Swiss Diversity Award.

Credits:
Choreography / Concept: Tabea Martin
Dance: Lukas Schwander & Emeric Rabot
Dramaturgy: Moos van den Broek
Costumes: Yasmin Attar
Artistic direction: Cie BewegGrund-Susanne Schneider
Production: Association BewegGrund
Light: Barbara Widmer
Photo / video credits: Anne Steudler

Photo: ©Anne Steudler

“Goodbye Stracciatella” deals with the issue of relinquishment/renunciation with humor and playfulness. What can we do without? What can´t we do without? What do we not want to do without? About a friendship that faces questions of relinquishment. Moreover, what remains when two human beings meet? Does relinquishment always go hand in hand with something unpleasant? Or can we also gain something by doing without something?

BewegGrund has been promoting inclusive dance for people with and without disabilities since 1998, through courses, workshops, school projects and a biennial festival. The company has presented 16 professional productions in ten countries. In 2022, the association received the Swiss Prize for Performing Arts, and in 2023 the Swiss Diversity Award.

Ο Γύρος του Κόσμου σε 40 Λεπτά
Around the World in 40 Minutes

Side Effect Productions

Χαλαρή περφόρμανς με αισθητηριακή προσαρμογή
Relaxed / sensory-friendly performance

Σάββατο	17:00	4-10
Saturday	40’	
5.12.26		

Γλώσσα: Ελληνική
Language: Greek

Συντελεστές:
Ιδέα: Μαρία Φιλίππου
Διασκευή, σκηνοθεσία: Μαρία Φιλίππου, Γιάννης Σάββα
Ερμηνεία: Μαρία Φιλίππου, Γιάννης Σάββα, Ελευθερία Ζαχούδη
Μέντορας: Ελευθερία Ζαχούδη

Σε μια ελεύθερη διασκευή του κλασικού έργου του Ιουλίου Βερν «Ο Γύρος του Κόσμου σε 80 Μέρες», τα παιδιά καλούνται σε ένα ήρεμο, αλλά συναρπαστικό ταξίδι αισθήσεων. Μέσα από αντικείμενα, αρώματα και ήχους, γνωρίζουν διαφορετικούς τόπους και πολιτισμούς, αφήνοντας τη φαντασία τους να γίνει ο οδηγός τους. Κάθε στάση του ταξιδιού γίνεται μια ξεχωριστή εμπειρία, όπου οι αισθήσεις ξυπνούν, η περιέργεια μεγαλώνει και ο κόσμος αποκαλύπτεται με έναν διαφορετικό, βιωματικό τρόπο.

Με σημείο αναφοράς την πίστη στη δύναμη της Τέχνης ως μέσου επικοινωνίας και κοινωνικής αλλαγής, η Side Effect Productions αναπτύσσει καλλιτεχνικές δράσεις που αναδεικνύουν τη διαφορετικότητα, προάγουν τη συμπερίληψη και ενδυναμώνουν τις κοινότητες. Η Μαρία Φιλίππου, ηθοποιός και πολιτιστική παραγωγός, απόφοιτη της Δραματικής Σχολής του Θεάτρου Τέχνης Καρόλου Κουν, διαθέτει πολυετή εμπειρία στις παραστατικές τέχνες, με συνεργασίες στο θέατρο, τον κινηματογράφο και την τηλεόραση. Παράλληλα, σχεδιάζει και υλοποιεί συμμετοχικά εργαστήρια για διαφορετικές ηλικιακές ομάδες, με έμφαση στην κοινωνική ενδυνάμωση. Το 2018 ίδρυσε τη Side Effect Productions, μέσω της οποίας έχει αναπτύξει και παρουσιάσει θεατρικές παραγωγές τόσο για ενήλικες όσο και για νεανικό κοινό. Μεταξύ αυτών συγκαταλέγεται το έργο «Το Αγόρι με τη Βαλίτσα» (The Boy with the Suitcase), το οποίο παρουσιάστηκε επίσης στις «Αποθήκες» του ΘΟΚ, στο πλαίσιο του προγράμματος της Νεανικής Σκηνής. Ως παραγωγός, έχει αναλάβει τη διαχείριση, την υλοποίηση και την υποστήριξη παραγωγής θεατρικών παραστάσεων και φεστιβάλ, συνεργαζόμενη με ομάδες και πολιτιστικούς φορείς, όπως το Dance House Lemesos, το Open House Festival, το MeMeraki Artist Residency, μεταξύ άλλων. Είναι μητέρα δύο παιδιών και εστιάζει σε πρακτικές που συνδέουν την τέχνη με την κοινότητα, τη συμμετοχή και την κοινωνική ενδυνάμωση.

Ο Γιάννης Σάββα, ηθοποιός, συγγραφέας και σκηνοθέτης, απόφοιτος Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ και της δραματικής σχολής «Θέατρο των Αλλαγών», με δίπλωμα Digital Filmmaking από το SAE Athens, διαθέτει εκτενή εμπειρία στη συγγραφή, τη σκηνοθεσία, τη δραματουργία, και εστιάζει στη δημιουργική γραφή και το storytelling.

Credits:
Concept: Maria Philippou
Adaptation, direction: Maria Philippou, Yiannis Savva
Performance: Maria Philippou, Yiannis Savva, Eleftheria Zachoudi
Mentor: Eleftheria Zachoudi

Photo: ©Yiannis Savva

In a reimagining of Jules Verne’s classic Around the World in 80 Days, children are invited on a gentle yet captivating journey of the senses.Through objects, scents, and sounds, they discover different places and cultures, allowing their imagination to become their guide. Each stop along the journey becomes a unique experience, awakening the senses, sparking curiosity, and revealing the world in a different, immersive way.

Grounded in the belief that Art is a powerful tool for communication and social change, Side Effect Productions develops artistic projects that celebrate diversity, promote inclusion and empower communities. Maria Philippou, actress and cultural producer, is a graduate of the Karolos Koun Theatre of Art Drama School. She has extensive experience in the performing arts, with collaborations across theatre, film and television. Alongside her artistic work, she designs and facilitates participatory workshops for different age groups, with a particular focus on social empowerment. In 2018, she founded Side Effect Productions, through which she has developed and presented theatre productions for both adults and young audiences. Among these is The Boy with the Suitcase, which was also presented at the THOC Apothikes, as part of the Youth Stage programme. As a producer, she has undertaken the management, delivery, and production support of theatre performances and festivals, collaborating with groups and cultural organisations such as the Dance House Lemesos, Open House Festival, MeMeraki Artist Residency, and others. She is a mother of two and focuses on practices that connect art with community, participation, and social empowerment.

Yiannis Savva, actor, writer and director, holds a degree in Theatre Studies from the National and Kapodistrian University of Athens, graduated from the «Theatro ton Allagon» Drama School and holds a diploma in Digital Filmmaking from SAE Athens. He has extensive experience in writing, directing and dramaturgy, with a particular focus on creative writing and storytelling.

Sprt!

Dimitris Chimonas

Διάλεξη-περφόρμανς
Performance-lecture

EN

Σάββατο
Saturday
5.12.26

20:00
40’

16+

Γλώσσα: Κυπριακή διάλεκτος
με Αγγλική μετάφραση
Language: Greek Cypriot
with English translation

Συντελεστές:
Σύλληψη, κείμενο, χορογραφία, περφόρμανς: Δημήτρης Χειμώνας
Δραματουργική υποστήριξη: Σέτα Αστραίου-Καρύδη
Σκηνική επιμέλεια & σχεδιασμός φωτισμού: Δημήτρης Σιαμμάς
Μουσική διεύθυνση: Στέλιος Αντωνίου
Πρεμιέρα έργου: Πλατφόρμα Χορογραφίας Κύπρου 2026 με τη συνεργασία των Χρήστου Πολυμενάκου, Μπελίντας Παπαβασιλείου & Dory Samuel.
Εξελίχθηκε με την δημιουργική συνεισφορά του Liam Warren την υποστήριξη της Στέγης Χορού Λευκωσίας, Σπίτι της Κύπρου και Dutch Art Institute.

Εν μέρει ένα παιχνίδι με τη γλώσσα, εν μέρει ένα παιχνίδι με το σώμα, αλλά κυρίως ένα παιχνίδι με όλα όσα προηγούνται και τα υπερβαίνουν, το Sprt! είναι μια εξελισσόμενη χορογραφημένη lecture-performance που παρουσιάζεται σε διαφορετικές εκδοχές, με αφετηρία μια κυπριακή ηχομιμητική λέξη. Το έργο αναπτύσσεται στα όρια της ομιλίας και της χορογραφίας, της τάξης και του χάους, της υπόσχεσης της αλλαγής που πάντα έρχεται και των αντιφάσεών της.

Ο Δημήτρης Χειμώνας είναι καλλιτέχνης, περφόρμερ και σκηνοθέτης, που δραστηριοποιείται στο πεδίο του θεάτρου, της χορογραφίας, της επιμέλειας, του χωρικού σχεδιασμού και των επιτελεστικών καταστάσεων. Η πρακτική του προσεγγίζει το θέατρο ως κοινωνική συνθήκη συνάθροισης και διαπραγμάτευσης σχέσεων εξουσίας. Αντλώντας από τη σάτιρα, την τέχνη του κλόουν, το παιχνίδι και τη θεατρική υπερβολή, διερευνά τις κοινωνικές συμβάσεις που διαμορφώνουν τη συλλογική ζωή. Είναι συνιδρυτής και επιμελητής του Sessions, ενός κουήρ δημόσιου προγράμματος στην Κύπρο, που κορυφώθηκε με την εξάμηνη κατάληψη της Κρατικής Πινακοθήκης Σύγχρονης Τέχνης – ΣΠΕΛ (2023). Σπούδασε στο East15 Acting School, στο Ashkal Alwan και στο Dutch Art Institute και τιμήθηκε με το Aerowaves Startup Forum Award (2024).

Credits:
Concept, text, choreography, performance: Dimitris Chimonas
Dramaturgical support: Seta Astreou-Karides
Scenic & lighting design: Demetris Shammas
Music direction: Stelios Antoniou
Premiered: Cyprus Choreography Platform 2026, in creative collaboration with Christos Polymenakos, Belinda Papavasileiou & Dory Samuel.
Further developed with the creative contribution of Liam Warren, and the support of Spiti tis Kyprou, Dance House Lefkosia, and the Dutch Art Institute.

Partly a game with language, partly a game with the body, but above all a game with everything that precedes and exceeds them, Sprt! is an evolving choreographed lecture-performance presented in different versions, starting from a Cypriot onomatopoeic word. The work unfolds at the limits of speech and choreography, order and chaos, the promise of change that is always arriving, and its contradictions.

Dimitris Chimonas is an artist, performer, and director working across theatre, choreography, curation, constructed situations, and spatial design. His event-based practice approaches theatre as a social condition through which bodies gather, witness, and negotiate power. Drawing on satire, clowning, play, and theatrical excess, his work explores the social scripts shaping collective life. He is co-founder and curator of Sessions, a queer public programme in Cyprus, which culminated in a six-month takeover of the State Gallery of Contemporary Art – SPEL (2023). He studied at East15 Acting School, Ashkal Alwan, and the Dutch Art Institute, and received the Aerowaves Startup Forum Award (2024).

We Centric Space

EXIS Company

Παράσταση σύγχρονου χορού
με στοιχεία περφόρμανς
Contemporary dance with elements
of performance art

Σάββατο
Saturday
5.12.26

21:00
70'

15+

Γλώσσα: Ελληνική
Language: Greek

Συντελεστές:
Ιδέα-Χορογραφία: Άννα Βεκιάρη σε συνδημιουργία με τις χορεύτριες
Χορεύουν: Άννα Βεκιάρη, Ειρήνη Κουρούβανη, Αλίν Μπατανιάν
Μουσική: Γιώργος Καρούμπαλος
Σύμβουλος δραματουργίας: Μέντη Μέγα
Σύμβουλος Αυθεντικής Κίνησης & υποστήριξη εργαστηρίων: Γεωργία Αρώνη
Βίντεο & Φωτογραφία εξωφύλλου: Bmin0r
Φωτογραφίες: Άγγελος Μπαράι
Οπτική ταυτότητα: Ηλίας Κουρτπαρασίδης
Παραγωγή: ΈΞΙΣ – Ομάδα Σύγχρονου Χορού
Ακουστική περιγραφή: Εμμανουέλα Πατηνιωτάκη – ATLAS EP
Διερμηνεία στην Ε.Ν.Γ: Έλενα Ζωρογιαννίδη

Το "We Centric Space" είναι ο αντιστρεπτός κοινός μας χώρος, εκεί που συναντώνται το «Εγώ», το «Ασυνείδητο», η «Αντανάκλαση», το «Εμείς». Αποτελεί μία πρόσκληση για θέαση, για άκουσμα, για αίσθηση χωρίς κριτική, επιχειρώντας να συνδέσει την πρακτική της Αυθεντικής Κίνησης με το σύγχρονο χορό. Διερευνά τη γέφυρα μεταξύ κινούμενου και μάρτυρα, καθώς και τη δυναμική σχέση στην καρδιά της θεραπείας και της Τέχνης. Φέρνοντας το κοινό στη θέση του ενεργού μάρτυρα, το καλεί να εστιάσει στο σώμα του, στις εικόνες και τις σκέψεις που γεννιούνται κατά την παρακολούθηση μιας παράστασης. Έτσι, προσκαλεί σε μία συνειδητή διαδικασία θέασης, ανοίγοντας έναν διαλεκτικό χώρο συνάντησης.

Η ΈΞΙΣ είναι μία ομάδα σύγχρονου χορού με έδρα την Αθήνα. Ιδρύθηκε το 2015 με στόχο να παρέχει πρόσβαση στην καλλιτεχνική έκφραση και την εκπαίδευση του χορού σε ανάπτηρα και μη ανάπτηρα άτομα, καλλιεργώντας ένα περιβάλλον προσβάσιμο σε κάθε σώμα. Μέσα από παραστάσεις και εκπαιδευτικά προγράμματα η ΈΞΙΣ προωθεί την ισότητα και υπερασπίζεται τα δικαιώματα των αναπήρων στην επαγγελματική εκπαίδευση και την αγορά εργασίας στον τομέα του χορού. Με τη διοργάνωση εκπαιδευτικών προγραμμάτων χορού, προγραμμάτων mentorship για νέους/ες χορογράφους και παραστάσεων αλλά και τη συμμετοχή σε τοπικές και διεθνείς συνεργασίες, επιδιώκει την προώθηση ενός πιο δίκαιου πολιτιστικού τοπίου στην Ελλάδα και πέρα από αυτήν. Σε συνεργασία με τη συμπεριληπτική θεατρική ομάδα ΘΕΑΜΑ, δημιούργησε το ΊΣΟΝ Θέατρο-Χορός, το πρώτο εργαστήριο συστηματικής συμπεριληπτικής εκπαίδευσης στην Αθήνα.

Credits:
Concept-choreography: Anna Vekiari in collaboration with the dancers
Dancers: Anna Vekiari, Irene Kourouvani, Alin Batanian
Music: Giorgos Karoumbalos
Dramaturgical support: Menti Mega
Movement & workshop support: Georgia Aroni
Video & cover photo: Bmin0r
Photography: Aggelos Mbarai
Visual Identity: Elias Kourtparasides
Production: EXIS Company
Sound description: Emmanuela Patiniotaki – ATLAS EP
Interpretation in GSL: Elena Zorogiannidi

"We Centric Space" is our reversible shared space, where the "Self", the "Unconscious", the "Reflection", and the "We" meet. It is an invitation to view, listen, and feel without judgment, attempting to connect the practice of Authentic Movement with contemporary dance. It explores the bridge between the mover and the witness, as well as the dynamic relationship at the heart of therapy and Art. By placing the audience in the position of an active witness, it calls upon them to focus on their body, as well as the images and thoughts born while watching a performance. In this way, it invites an active and conscious viewing process, opening a dialectical space of meeting.

EXIS is an inclusive contemporary dance company based in Athens. Founded in 2015, its goal is to provide access to artistic expression and dance education for disabled and non-disabled individuals, fostering an environment accessible to every body. Through performances and educational programs, EXIS promotes equality and defends the rights of disabled people in professional education and the labor market within the field of dance. By organizing dance educational programs, mentorship programs for young choreographers, and performances, as well as participating in local and international collaborations, it seeks to promote a fairer cultural landscape in Greece and beyond. In collaboration with the inclusive theater group THEAMA, it created ISON Theater-Dance, the first laboratory of systematic inclusive education in Athens.

Lampyris Noctiluca

Aristide Rontini

Χορός
Dance

Κυριακή
Sunday
6.12.26

19:00
45’

15+

Γλώσσα: Μη λεκτικό
Language: Non verbal

Προειδοποιήσεις ευαίσθητου περιεχομένου: Γυμνό, μερικοί ενοχλητικοί ήχοι
Trigger warnings: Nudity, some annoying sounds

Συντελεστές:
Σύλληψη, χορογραφία, περφόρμανς: Αριστείδη Ροντίνι
Μουσική διεύθυνση: Βιτόριο Τζιαμπιέτρο
Δραματουργός: Γαία Κλοτίλντ Τσερνετιχ
Σχεδιασμός φωτισμού: Γκιούλια Παστόρε
Σκηνογραφία και κοστούμια: Αριστείδη Ροντίνι
Τεχνικός φωτισμού: Άντζελο Τζενεράλι
Φωτογραφία: Μαργαρίτα Καπρίλλι
Τρέιλερ: Σίνθια Ασκάρι

Εμπνευσμένος από τον συμβολισμό των πυγολαμπίδων του Πιερ Πάολο Παζολίνι, ο Ροντίνι ενσωματώνει μια παραστατική συνθήκη η οποία καλεί τους θεατές σε μια στενή, συγκινησιακή συνάντηση. Αντιπαρατίθεται στα επικείμενα στερεότυπα που αντικειμενοποιούν το ανάπηρο σώμα του μέσα από έναν αισθησιακό χορό. Το σώμα του αγκαλιάζει την τριβή ανάμεσα στο εσωτερικό και το εξωτερικό, επιτρέποντάς του να αναδυθεί πάνω στην επιδερμίδα του, η οποία, με τη σειρά της, μετατρέπεται σε μια ευαίσθητη οθόνη. Μια απαραίτητη χρυσή εικόνα αιωρείται στη σκηνή, λειτουργώντας ως ένα αινιγματικό βλέμμα που συνοδεύει την αισθητηριακή εμπειρία των θεατών. Πρόκειται για ένα ταξίδι ποιητικής πολλαπλότητας, το οποίο διασώζει το σώμα του από κάθε μονόπλευρη, περιοριστική ερμηνεία.

Ο Αριστείδη Ροντίνι είναι Ιταλός χορογράφος, περφόρμερ, χορευτής και καλλιτεχνικός επιμελητής. Το 2010 αποφοίτησε από την Ακαδημία Χορού του Ρότερνταμ, Codarts. Το έργο του έχει παρουσιαστεί σε φεστιβάλ και θέατρα, τόσο στην Ιταλία όσο και διεθνώς, ενώ το χορευτικό του κομμάτι «Lampyris Noctiluca» έχει επιλεγεί στην διεθνή πλατφόρμα χορού Aerowaves 2025. Έχει χορογραφήσει για θιάσους συμπεριλαμβανομένων των εταιριών Introdans και Skånes Dansteater, καθώς και είναι πιστοποιημένος εκπαιδευτής χορού με τον τίτλο Danzeducatore®, που αποτελεί επαγγελματικό ρόλο για διεξαγωγή χορού σε εκπαιδευτικά και κοινοτικά πλαίσια. Έχει εξειδικευτεί σε μεθοδολογίες συμπεριληπτικού χορού μέσω συνεργασιών με οργανισμούς συμπεριληπτικών πρακτικών, και μέσω συμμετοχών σε Ευρωπαϊκά προγράμματα που εστιάζουν στην προσβασιμότητα.

Credits:
Conception, choreography, performance: Aristide Rontini
Sound design: Vittorio Giampietro
Dramaturg: Gaia Clotilde Chernetich
Light design: Giulia Pastore
Scenography and costume: Aristide Rontini
Light Technician: Angelo Generali
Photo: Margherita Caprilli
Trailer: Cinzia Ascari

Photo: ©Margherita Caprilli

Drawing inspiration from Pier Paolo Pasolini’s symbolism of the fireflies, Rontini embodies a performative state that invites the audience into an intimate, emotional encounter. He counters the looming, objectifying stereotypes surrounding his disabled body through a sensual dance. His body embraces the friction between the internal and the external, allowing it to surface upon his skin—which, in turn, becomes a sensitive screen. An essential golden icon floats across the stage, acting like an enigmatic gaze that accompanies the spectators’ sensory experience. It is a journey of poetic proliferation that rescues his body from any singular, reductive interpretation.

Aristide Rontini is an Italian choreographer, performer, community dance artist and artistic curator. In 2010, He graduated from Codarts – Rotterdam Dance Academy. His work has been presented at festivals and theaters, both in Italy and abroad. His solo dance piece “”Lampyris Noctiluca” was selected for the international dance platform Aerowaves 2025. He has created choreography for the dance companies including Introdans and Skånes Dansteater. He is Danzeducatore®, a professional role facilitating dance in educational and community settings. He has developed his expertise in inclusive dance methodologies through collaborations with inclusive companies and by participating in European projects centered on accessibility.

Έβερεστ
Everest

Eleni Aristeidou

Ηχητικό δράμα
Audio Drama

EN & GR

Κυριακή Sunday 6.12.26	20:00 35'-40'	15+

Γλώσσα: Ελληνο-Κυπριακή διάλεκτος
Language: Greek-Cypriot dialect

Προειδοποιήσεις
ευαίσθητου περιεχομένου:
Εσωτερικευμένος ικανοτισμός
Trigger warnings: Internalised ableism

Συντελεστές:
Δημιουργός και φωνή της Λένης: Ελένη Αριστείδου
Μεντορας (Ήχος / Επιμέλεια): Αντρούλα Καφά
Ηθοποιοί: Άντρεα Διογένους, Αγγέλα Σταύρου

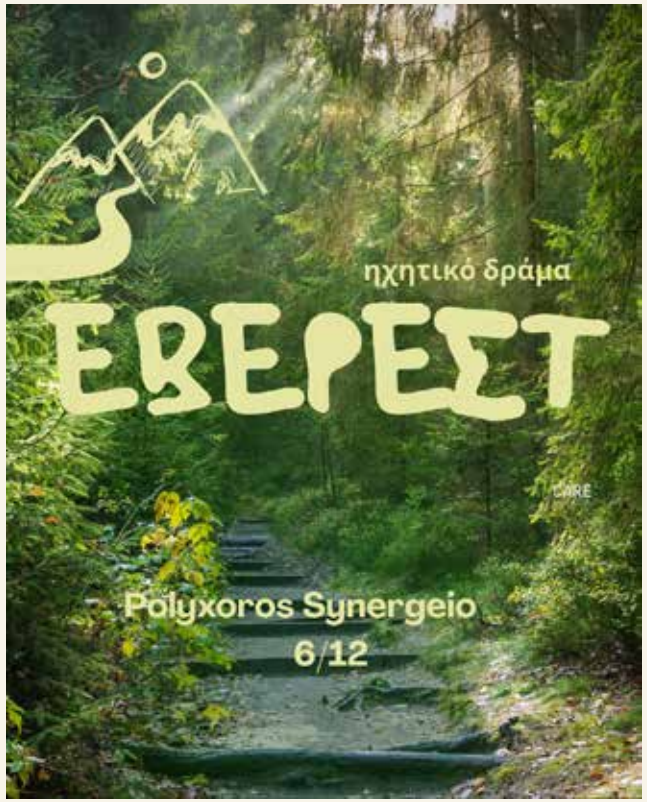
Το Έβερεστ είναι ένα ηχητικό δράμα με επίκεντρο τρεις φίλους σε καλοκαιρινή ορειβασία. Όσο παλεύουν με απότομες πλαγιές και στενά, επικίνδυνα μονοπάτια, από την συνήθως σίγουρη Λένη ξεχειλίζουν τα καταπιεσμένα συναισθήματά της σχετικά με την οπτική της αναπηρία. Το Έβερεστ εξερευνά την γραμμή ανάμεσα στην ανάγκη μας σαν ανάπηρα άτομα να αποδείξουμε πως μπορούμε να κατακτήσουμε όποιο Έβερεστ θέλουμε, και στη φωνή του εσωτερικευμενου ικανοτισμού, που μας λέει πως ο μόνος τρόπος να νιώσουμε ικανοί, είναι να αποδείξουμε πως δεν είμαστε "τόσο ανάπηροι", ζητώντας λιγότερη βοήθεια. Μπορούμε να δεχτούμε βοήθεια από τους συνορειβάτες μας, στην κατάκτηση του όποιου Έβερεστ, χωρίς να νιώθουμε πως αυτό μειώνει το επίτευγμα, ή εμάς; Μπορούμε να νιώσουμε ενδυναμωμένοι να διαλέγουμε πότε και πόση βοήθεια χρειαζόμαστε και θέλουμε να λάβουμε, και πότε θέλουμε να τσεκάρουμε τα όρια μας, κάνοντας κάτι μόνοι, χωρίς να νιώθουμε λιγότερη ικανοποίηση με τον εαυτό μας όταν ζητάμε βοήθεια;

Η Ελένη Αριστείδου είναι συγγραφέας, performer και theatre-maker με οπτική αναπηρία. Είναι απόφοιτος πτυχίου Θεάτρου και Δημιουργικής Γραφής και μάστερ Σεναριογραφίας. Ο απώτερος σκοπός κάθε έργου της να δίνει πνοή σε πολυδιάστατους χαρακτήρες στους οποίους νεαρά ανάπηρα, κουίρ, γενικώς διαφορετικά άτομα βλέπουν τον εαυτό τους να αντανακλάται με αυθεντικότητα, και οι οποίοι τους ενδυναμώνουν να είναι ο αληθινός τους εαυτός.

Credits:
Creator and Leni's voice: Eleni Aristeidou
Mentor (Sound/Curation): Androulla Kafa
Actors: Andrea Diogenous, Aggela Stavrou

Everest is an audio drama centered on three friends on a summer hike. As they grapple with steep slopes and narrow, treacherous paths, out of the usually certain and confident Leni pour long-repressed emotions regarding their visual impairment. Everest explores the fine line between our need, as disabled people, to prove that we can conquer any Everest we choose, and the voice of internalized ableism, which whispers that the only way to feel capable is to prove we aren't "too disabled". Can we accept help from our fellow climbers in conquering any Everest we want to climb, without feeling that this diminishes the achievement, or us?

Eleni Aristeidou is a visually impaired writer, performer, and theatre-maker. They hold a bachelor's degree in Theatre and Creative Writing, as well as a master's degree in Writing for Stage and Broadcast Media. The ultimate goal of their work is to breathe life into multidimensional characters in whom young disabled, queer, and otherwise marginalized individuals can see themselves reflected with authenticity, and through which they feel empowered to be their truest self.

ONLINE & WORKSHOPS

Προς ένα πιο συμπεριληπτικό οικοσύστημα στον σύγχρονο χορό

ARSI Network

Online
Presentation / Discussion
Συζήτηση /Παρουσιαση

Πέμπτη
Wednesday
3.12.2026

18:30-20:00
90’

15+

EN

Γλώσσα: Ελληνικά με διερμηνεία στα Κυπριακά Ελληνικά
Language: Greek with interpretation in Greek Cypriot Language

Διαδικτυακή συνάντηση με το Δίκτυο ΑΡΣΗ (Ελλάδα), με σκοπό την παρουσίαση της δράσης και των πρωτοβουλιών του για την ισότιμη συμμετοχή των ατόμων με αναπηρία στον πολιτισμό και ειδικότερα στον τομέα του χορού. Την Κύπρο θα εκπροσωπήσει η Γεωργία Ανδρέου, εκ μέρους της Νέας Κίνησης – Σωματείου Χορευτών και Χορογράφων.

Η συνάντηση θα αποτελέσει χώρο ανταλλαγής εμπειριών, προβληματισμού και διαλόγου γύρω από τα εμπόδια και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία στον χώρο του χορού καθώς και χορογράφοι οι οποίες/πο δουλεύουν συμπεριληπτικά σε επαγγελματικό επίπεδο.

Παράλληλα, θα διερευνηθούν δυνατότητες συνεργασίας και διαμόρφωσης κοινών διεκδικήσεων για την ενίσχυση της προσβασιμότητας, της συμπερίληψης και των ίσων ευκαιριών στην καλλιτεχνική δημιουργία και συμμετοχή μέσω του μοιράσματος καλών πρακτικών.

Το **Δίκτυο ΑΡΣΗ για τον Χορό και την Αναπηρία** είναι ένα μη κερδοσκοπικό δίκτυο επαγγελματιών του πολιτισμού, με και χωρίς αναπηρία, που δραστηριοποιούνται στον χορό και τις παραστατικές τέχνες στην Ελλάδα και διεθνώς. Με αφετηρία την πολυετή εμπειρία και την ιστορία του συμπεριληπτικού χορού στην Ελλάδα, εργάζεται για την ισότιμη συμμετοχή των ανάπηρων καλλιτεχνών στην καλλιτεχνική εκπαίδευση και την επαγγελματική δημιουργία. Μέσα από συνεργασίες, έρευνα, παρεμβάσεις και συλλογικές διεκδικήσεις, επιδιώκει την άρση των αποκλεισμών και τη διαμόρφωση ενός προσβάσιμου, ισότιμου και πολυφωνικού καλλιτεχνικού πεδίου.

An online roundtable with ARSI Network from Greece, aimed at presenting its activities and initiatives for the equal participation of people with disabilities in culture, and specifically in the field of dance and dance education. The Cypriot dance field will be represented by Georgia Andreou, on behalf of the Nea Kinisi – Association of Dancers and Choreographers. The meeting will serve as a forum for exchanging experiences, reflection, and dialogue regarding the barriers and challenges faced by people with disabilities in the field of dance as well as the prifessional choreographers that work inclusive in a professional level. At the same time, the event will explore opportunities for collaboration and the development of shared advocacy goals to promote accessibility, inclusion, and equal opportunities in artistic creation and participation through the sharing of good practices.

ARSI Network for Dance and Disability is a non-profit network of cultural professionals, disabled and non-disabled, working in dance and the performing arts in Greece and internationally. Drawing on the long-standing experience and history of inclusive dance in Greece, it works to promote the equal participation of disabled artists in arts education and professional artistic practice. Through collaborations, research, advocacy and collective action, the Network seeks to dismantle barriers and foster an accessible, equitable and diverse artistic landscape.

Photo: Perfect Bond - Lila Savoulidou, ©GKM photography

Χορός χωρίς περιορισμούς
Dance Without Limits

Cie BewegGrund
Led by: Tabea Martin and Emeric Rabot

Συμπεριληπτικό εργαστήρι χορού
Inclusive dance workshop

Κυριακή
Sunday
6.12.2026

14:30
90’

Γλώσσα: Ελληνικά, Αγγλικά
Languages: Greek, English

Δημοτικό κέντρο Χορού Λεμεσού
Limassol MUnicipal Dance Centre

Εμπνευσμένο από την παράσταση *Goodbye Stracciatella*, αυτό το παιχνιδιάρικο και συμπεριληπτικό εργαστήριο προσκαλεί παιδιά, ενήλικες και οικογένειες, με ή χωρίς αναπηρία, επαγγελματίες και ερασιτέχνες, να εξερευνήσουν μαζί την κίνηση. Τι μπορούμε να αποχωριστούμε και τι όχι; Τι σημαίνει για εμάς η φιλία; Πώς μπορούμε να συνδεθούμε μέσα από την κίνηση; Με ένα ζέσταμα, απλές κινητικές δραστηριότητες, μουσική και χορό, θα αναζητήσουμε μαζί τις απαντήσεις. Όλοι είναι ευπρόσδεκτοι, ανεξάρτητα από εμπειρία ή ικανότητες!

Tabea Martin
Σπούδασε χορογραφία στη Σχολή Χορού του Ρότερνταμ (Rotterdam Dance Academy). Από το 2004 δημιουργεί δικά της έργα, πολλά από τα οποία έχουν βραβευτεί. Από το 2009 δημιουργεί επίσης συστηματικά έργα για παιδιά. Συμμετέχει στη συμφωνία συνεργατικής χρηματοδότησης μεταξύ της Fachausschuss Tanz&Theater Basel-Stadt und Basellandschaft και του Pro Helvetia – Ελβετικού Συμβουλίου Τεχνών.
www.tabeamartin.ch

Emeric Rabot
Ξεκίνησε την εκπαίδευσή του στον σύγχρονο χορό στη Γαλλία (CRR του Μπορντό) και συνέχισε τις σπουδές του στο Βέλγιο, στη σχολή της Anne Teresa de Keersmaeker (P.A.R.T.S). Συνεργάζεται ως χορευτής με διάφορες ομάδες χορού, μεταξύ των οποίων και με την Tabea Martin. Παράλληλα, μελετά και αναπτύσσει συμπεριληπτικά εργαστήρια αυτοσχεδιασμού, με στόχο

Inspired by the performance *Goodbye Stracciatella*, this playful and inclusive workshop invites children, adults and families, with and without disabilities, professionals and amateurs, to explore movement together. What can we do without, and what can’t we do without? What does friendship mean to us? How can we connect through movement? Through a warm-up, simple movement activities, music and dance, we will explore these questions together. Everyone is welcome, regardless of experience or ability!

Tabea Martin
Choreography at the Rotterdam Dance Academy. Tabea has been creating her own and often awards-winning pieces since 2004. Since 2009, she has also developed works for children regularly. She is part of the cooperative funding agreement between the Fachausschuss (technical committee) Tanz&Theater Basel-Stadt und Basellandschaft and Pro Helvetia - Schweizer Kulturstiftung (Swiss Arts Council).
www.tabeamartin.ch

Emeric Rabot
He started his contemporary dance education in France (CRR of Bordeaux) and continued his studies then at the school of Anne Teresa de Keersmaeker in Belgium (P.A.R.T.S). Emeric dances for different companies, including Tabea Martin. At the same time, he studies and develops his inclusive improvisation workshops to strengthen and improve the artistic expression and health of participants in France and abroad.
www.dansesansfrontieres.com

Προειδοποιήσεις
Trigger Warnings

Χώρος προσβάσιμος σε αμαξίδια με προσβάσιμη τουαλέτα
Wheelchair accessible space with accessible toilet

Παροχή γενικού βοηθού
General assistant provided

Ζωντανή διερμηνεία στην ελληνική κυπριακή νοηματική γλώσσα
Interpretation in greek cypriot sign-language

Ακουστική περιγραφή: προφορική εξήγηση οπτικών λεπτομερειών
Audio Description: Spoken explanation of visual details

Υπέρτιτλοι
Surtitles

Μετάφραση
Translation

Φιλικά σε παιδιά
Kids Friendly

Μέρος του πρόγραμματος φιλοξενίας
Artist in residence

Εφαρμογή Δημιουργικών Εργαλείων Προσβασιμότητας: Qr Codes, Τυπωμένα Κείμενα κ.α.
Creative Accessibility Tools Applied: Qr Codes, Printed Texts etc.

Απτική ξενάγηση
Haptic tour

Προ-παραστασιακό εργαστήρι πρόσβασης
Pre-show access workshop

Relaxed Performance: πιο ήπια και ευέλικτη εκδήλωση, με πιο απαλό φωτισμό και ήχο, το κοινό μπορεί να κινείται ή να κάνει θόρυβο αν χρειάζεται.
a gentler, more flexible show with softer lights and sound, audiences can move or make noise as needed.

* 15 λεπτά πρίν
15 minutes before

** 30 λεπτά πρίν
30 minutes before

Παραγωγή
Producer

+ εργείο

Συνεργάτες
Collaborators

LIMASSOL MUNICIPAL ARTS CENTRE APOTHIKES PAPADAKI

Θεσμικός Χορηγός
Institutional Sponsor

ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΤΜΗΜΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Χορηγός Επικοινωνίας
Media Sponsor

ΡΙΚ

Υποστηρικτές
Supporters

LIMASSOL MUNICIPALITY

allwyn
ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ ΣΟΥ

ΕΚΑ

ΚΥΤΗΡΕΟΤΗΣ

GOETHE INSTITUT

ΝΕΑ ΚΙΝΗΣΗ
Ορόσημον Χορού, Χορευτών και Χορογράφων Κύπρου

swiss arts council
prohelvetia

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra
Embassy of Switzerland in Cyprus

AHEAD
music